

Божествено откровение

за

АЩА

Времето изтича!

МЕРИ К. БАКСТЪР

Предисловие

Маркxс Бах установи, че книгите често са насочени към умните деца и това е точно така. Но за разлика от братята и сестрите от една кръв и плът, тези братя и сестри, родени от избор или от шанса, са предопределени да имат свой собствен живот. Техния опит в света се поставя наравно с другите творчески предлагания. На тях не им са чужди човешките емоции. И няма съмнение, че техните тайни страхове са, че някой ден те могат да бъдат завинаги изоставени на полиците и да бъдат забравени.

За разлика от други книги, аз вярвам, че Святия Дух е донесъл тези думи в съществуване за сега и за вечността. Опитността и посланието са от най-голяма важност за тялото Христово. Аз вярвам, че Божието помазание ще почива върху тази книга и ще послужи на всеки, който чете съдържанието ѝ.

Посвещение

Тази творба е посветена на славата на Бог-Отец, Бог-Син и Бог-Святи Дух, без Когото тази книга нямаше да съществува.

Въведение

Признавам, че без свръхестествената сила на Господ Исус Христос тази книга нито коя да е друга, занимаваща се с живота след смъртта не би могла да бъде написана. Само Исус държи ключовете на Ада и само Той плати нашия вход за Небето.

Аз открих, че писането на тази книга беше дълго, самотно и изискващо преживяване. В същност, книгата чака няколко години докато бъде издадена. Откровението от Господа дойде до мен през 1976г. Отне ми девет месеца, за да го запиша. Самото писане на ръкописа отне няколко години и още една за поставянето стъпка по стъпка на всички стихове от писанието. Завършването стана през зимата на 1982-83г. В допълнение, в период на тридесет нощи Исус ме водеше в Ада, а след това – десет нощи посещавахме Небето.

Сега аз осъзнавам, че Господ ме е приготвял за писането на тази книга още от дете, когато мечтаех за(сънувах) Бог. След като се новородих, имах много силна любов към погиващите и исках да виждам душите спасени.

По-късно Господ ми се яви през 1976 и като ми каза, че съм избрана за специална задача, каза:

- Дете мое, Аз ще ти изявя Себе Си, за да водиш хората от тъмнина към светлина. Защото Господ Бог те е избрал с цел: да запишеш нещата, които ще ти кажа и покажа.

Аз ще ти разкрия реалността на Ада, за да могат много да се спасят и мнозина да се покаят от лошите си пътища, преди да е станало твърде късно.

Твоята душа ще бъде взета от тялото ти от Мен, Господ Исус Христос, и изпратена в Ада и други места, които искам да видиш. Също така ще ти покажа видения от Небето и други места и ще ти дам много откровения.

Мери Катрин Бакстър

До Катрин от Исус

За тази цел ти беше родена: да напишеш и кажеш това, което ще ти кажа и покажа. Защото тези неща са верни и истинни. Твоят призив е да кажеш на света, за да знае, че има Ад и че аз, Исус, бях изпратен от Бог да ги спася от това мъчение.

Глава 1

В Ада

През март 1976, докато се молах в къщи, имах посещение от Господ Исус Христос. аз се молах в Духа от много дни, докато изведнъж почувствах присъствието на Бог. Неговата сила и неговата слава изпълниха къщата. Ярка светлина освети стаята, където се молах и сладко и прекрасно чувство ме изпълни.

Светлината прииждаше на вълни, търкалящи се и сгъващи се едни в други и търкалящи се отново една над друга и навън. Беше впечатляваща гледка! И тогава гласът на Господа започна да ми говори.

-Аз съм Исус Христос, твоят Господ, и искам да ти дам откровение, за да се подготвят светиите за Моето завръщане и да обърнат мнозина към правдата. Силите на тъмнината са реални и Моят съд е истинен.

Дете Мое, аз ще те заведа в Ада чрез Моя Дух и ще ти покажа много неща, които светът искам да научи. Ще ти се явявам много пъти; ще взема духа ти от тялото и действително ще те заведа в Ада.

Искам да напишеш книга и да разкажеш виденията и всички неща, които ще ти открия. аз ще вървя заедно с теб през Ада. Запиши тези неща, които бяха и са и ще дойдат. Моите думи са истински, верни и заслужаващи доверие. аз съм, Който съм и няма друг освен Мен.

-Скъпи Господи, - извиках аз. – Какво искаш да направя?

Цялото ми същество искаше да извика към Исус, да призная Неговото присъствие. Мога да го опиша това, което дойде към мен като любов. Беше най-прекрасната, изпълнена с мир, радост и сила любов, което някога съм усещала.

Божествена хвала протече през мен. Изведнъж аз поисках да Му дам целия си живот в служба на Него, да помагам на хората да се освободят от своя грях. Чрез Духа аз знаех, че всъщност Исус, Божият Син беше там с мен в стаята. Не можех да намеря думи да опиша Неговото божествено присъствие. Но аз знаех, че знаех, че това беше Господ.

-Ето, дете Мое, - каза Исус. – аз ще те взема чрез Духа Си в Ада, за да можеш да опишеш реалността му, да кажеш на цялата земя, че Ада е реален и да изведеш изгубените от тъмнината към светлината на евангелието на Исус Христос.

Мигновено, моята душа беше отделена от тялото ми. С Исус излязохме през тавана на стаята ми към небето. аз знаех какво се случва с мен. Видях съпруга си и децата да спят долу в дома ни.

Това беше като, че съм умряла и тялото ми беше оставено на леглото, докато моя дух беше с Исус отгоре дома ни. Покривът беше като сгънат и аз можех да виждам семейството си, спящи в леглата си.

Почувствах докосването на Исус и Той каза:

- Не се бой. Те ще бъдат в безопасност. Той знаеше моите мисли.

Ще се опитам по най-добрия начин да опиша стъпка по стъпка какво почувствах и видях. Някои от нещата не разбирах. Господ Исус ми каза значението на повечето от тях, но някои неща не ми каза.

Тогава знаех, а и сега знам, че тези неща наистина се случиха и само Бог можеше да ми ги покаже. Слава на свящото Му име. Хора, повярвайте ми, Ада е реален. Аз бях водена там чрез Духа много пъти, за да направя този разказ.

Скоро ние бяхме високо в небето. Аз се обърнах и погледнах към Исус. Той беше пълен със слава и сила и мир струеше от Него. Той взе ръката ми и каза:

- Обичам те. Не се бой, защото Аз съм с теб.

Ние започнахме да отиваме все по-нагоре в небето и вече можех да виждам земята под нас. Изпъкнали над земята и разпръснати на много места имаше фунии, въртящи се около центъра си и развиващи се отново. Тези се движеха високо над земята и изглеждаха като великани, с мръсни дрехи, които постоянно се движеха. Те идваха от всякъде по земята.

- Какви са тези? – попитах Господ Исус, докато се приближавахме до един от тях.

- Това са вратите към Ада. – каза Той. – ние ще влезем в Ада през един от тях.

Веднага влязохме в една от фуниите. Отвътре приличаше на тунел, въртящ се наляво и надясно като пумпал.

Дълбока тъмнина слезе над нас и с тъмнината дойде и толкова ужасна миризма, че дъха ми спря. Покрай стените на тунела имаше живи силуети, зазидани в стените. Тъмно сиви на цвят, образите се движеха и викаха към нас, докато минавахме. Без да ми се казва, аз знаех, че те са зли.

Силуетите можеха да се движат, но все още бяха закрепени за стените. Ужасна миризма идваше от тях и те ни пищяха с най-ужасните писъци. Почувствах, че невидима зла сила се движеше вътре в тунелите.

Понякога в тъмнината, аз можех да различа силуетите. Мръсна мъгла покриваше почти всички от тях.

- Господи, какви са тези? – попитах аз, като се държах здраво за ръката на Исус.

Това са зли духове, готови да се изсипят на земята, когато Сатана даде заповед. – каза Исус.

Като вървахме надолу вътре в тунела, злите силуети се смееха и викаха към нас. Те се опитваха да ни докоснат, но не можеха поради силата на Исус. Въздуха беше мръсен и само присъствието на Исус ме пазеше да не извикам от абсолютен ужас.

О, да, аз имах всичките си сетива – можех да чувам, да помиришвам, да виждам и чувствам, дори да вкуся злото на това място. Изобщо моите сетива бяха много почувствителни и от миризмата и мръсотията ми ставаше лошо.

Крясъци изпълваха въздуха докато се приближавахме до основата на тунела. Пронизителни писъци ни посрещаха от тъмния тунел. Звуци от всякакъв вид изпълваха въздуха. Можех да почувствам страха, смъртта и греха навсякъде около мен.

Най-лошата миризма, която някога съм помиришвала изпълни въздуха. Това беше миризма на разлагаща се плът и като че ли идваше от всички посоки. Никога на земята не бях

чувствала такова зло, нито бях чувала такива викове на отчаяние. Скоро щях да откроя, че това бяха виковете на мъртвите и че Ада беше изпълнен с техните стенания.

Аз усетих порив на зъл вятър и малка всмукваща сила пред нас. Светлини като светкавици или проблясъци проникваха в черната тъмнина и хвърляха сиви сенки на стените. Аз едва можех да различа формата на нещо пред мен. Аз отскочих в шок, когато осъзнах, че това беше огромна змия, която се движеше пред нас. Като продължих да гледам, видях че тези грозни змии се плъзгаха навсякъде. Исус каза:

- Скоро ще влезем в левия крак на Ада. Напред ти ще видиш огромна скръб, покъртителна тъга и неописуем ужас. Стой близо до Мен и Аз ще ти дам сила и закрила, докато вървим през Ада.

Нещата, които ще видиш са предупреждение – каза Той. – Книгата която ще напишеш, ще спаси много души от Ада. Това, което виждаш е реално. Не се бой, защото аз ще бъда с теб.

След известно време, Господ Исус и аз бяхме на дъното на тунела. Ние пристъпихме в Ада. Аз ще се опитам доколкото ми е възможно да ви кажа какво видях и ще го кажа по реда, по които Бог ми го даде.

Пред нас, до където ми стигаше погледа, имаше летящи обекти движещи се насам натам. Стенещи звуци и жалостиви викове изпълваха въздуха. Напред видях неясна светлина и ние започнахме да вървим към нея. Пътя беше покрит със сух мръсен прах. Скоро бяхме до входа на малък тъмен тунел.

Някои неща не мога да опиша на хартия; те бяха прекалено ужасни, за да ги опиша. Страхът в Ада можеше да се вкуси и аз знаех, че ако не бях с Исус, нямаше да мога да се върна обратно. Докато пиша това някои от нещата, които видях не разбирах, но Господ знае всичко и Той ми помогна да разбере повечето от нещата, които видях.

Нека ви предупредя: не отивайте на това място! То е противно място на мъчение, измъчваща болка и вечна мъка. Вашата душа винаги ще бъде жива. Душата живее вечно. Това си самият ти и твоята душа ще отиде или на Небето, или в Ада.

За тези от вас, които си мислите , че Ада е на земята – ами прави сте – така е. Ада е в центъра на земята и там има души, които се мъчат ден и нощ. Там няма забава, няма любов, нито състрадание, нито почивка. Това е само място на невероятна печал.

Глава 2

Левият крак на Ада

Ужасна миризма изпълваше въздуха. Исус ми каза:

- В левия крак на Ада има много дупки. Този тунел има много разклонения и в други части на Ада, но ние ще прекараме първо малко време в левия крак.

Тези неща, които ще видиш винаги ще бъдат с теб. Светът трябва да знае за реалността на Ада. Много грешници и дори някои от Моите хора не вярват, че Ада е реален. Ти беше избрана от Мен да им откриеш тези истини. Всичко, което ще ти покажа за Ада и другите неща са истина.

Исус ми се откри като ярка светлина, по-ярка и от слънцето. В центъра на тази светлина имаше силует на човек. Понякога виждах Исус като човек, а понякога като дух.

Той проговори отново:

- Дете, когато Аз говоря, Отец говори. Отец и Аз сме едно. Помни, че трябва да обичате над всичко друго и да си прощавате един на друг. Сега, ела, следвай Ме.

Докато вървахме, злите духове бягаха от присъствието на Господа.

- О, Боже, о, Боже, - извиках аз. – Какво следва?

Както казах преди, всичките ми сетива бяха в действие. Всички в Ада усещаха със сетивата си. Сега умът работеше с пълния си капацитет. Страхът е на всякъде и неизразими опасности се криеха навсякъде. Всяка следваща стъпка, която правех беше по-ужасяваща от предната.

Имаше врати с размера на малки прозорци на върха на тунела, които се отваряха и затваряха много бързо. Писъци изпълваха въздуха, докато много зли същества прелитаха покрай нас, навън и навътре през вратите на Ада. Скоро ние бяхме в края на тунела. Аз треперех от страх поради опасността и страха около нас.

Така бях благодарна за защитата на Исус. Аз благодаря на Бог за Неговата всемогъща сила да ни защитава, дори и в дупките на Ада. Дори и с този закрилящ щит аз продължавах да си мисля: „Не моята воля, Отче, но Твоята воля да бъде.“

Аз погледнах моето тяло. За първи път забелязах, че бях в духовна форма и тя приличаше на мен самата. Чудех се какво ли ще последва.

Исус и аз излязохме от тунела и стъпихме върху път, от двете стани на който имаше широки ивици земя. Навсякъде, докдето стигаше погледът имаше дупки с огън. Дупките бяха широки 1,22 м и дълбоки 0,91 м във формата на чаша. Исус каза:

- Във левия крак на Ада има много дупки като тази. Ела и ще ти покажа някои от тях.

Аз стоях до Исус на пътя и погледнах в една от дупките. Вътре в дупката беше поставена сярка и светеше в червено като горещи въглени в огън. В средата ѝ имаше изгубена душа, която беше умряла и отишла в Ада. Огън започна да гори на дъното на дупката, извиваше се нагоре обгръщаше изгубената душа в пламъци. За момент огънят утихваше във въглените, а после отново със стремителен звук поглъщаше душата в мъчение.

Аз видях, че изгубената душа в дупката беше затворена в килия във формата на скелет.

- Мой Господи, - извиках при гледката, – не можеш ли да ги освободиш?

„Колко ужасна беше гледката!“ – си помислих аз. Това можех да съм аз.

- Господи, колко е тъжно да видиш и да знаеш, че жива душа се намира тук. Аз чух вик от центъра на първата дупка. И там видях душа във формата на скелет, която викаше:

- Исусе, имай милост!

- О, Господи, - казах аз. Това беше глас на жена. Аз погледнах към нея и исках да я измъкна от пламъците. Видът ѝ съкруши сърцето ми.

Скелетовата форма на жената, с мръсно-сива мъгла отвътре говореше с Исус. Шокирана, аз я слушах. Разложена плът, закачена за нейните кокали висеше като парцали и докато гореше, падаше на дъното на дупката. Там, където някога са били очите ѝ, сега имаше само празни гнезда. Нямахме коса.

Огънят започваше в краката ѝ с малки пламъци и нарастваше, като се издигаше нагоре по нейното тяло. Изглежда жената постоянно гореше, дори когато пламъците бяха само на въглени. Дълбоко то нейната вътрешност дойдоха викове и стенания на отчаяние:

- Господи, Господи, искам да изляза от тук!

Тя продължаваше да се протяга към Исус. Аз погледнах към Него и видях огромна тъга на лицето Му. Исус ми каза:

- Дете Мое, ти си тук с Мен, за да разбере светът, че резултата от греха е смърт, че Ада е реален.

Аз отново погледнах жената и костите на скелета ѝ гъмжаха от червеи. Огънят не можеше да ги повреди. Исус каза:

- Тя знае и усеща тези червеи отвътре.

- Боже, имай милост! – извиках аз, когато огънят достигна връхната си точка и ужасното горене започна отново. Силни викове и дълбоки ридания разтърсиха формата на тази душа-жена. Тя беше изгубена. За нея нямаше изход.

- Исусе, защо тя е тук? – казах аз с тънък гласец, защото бях много уплашена. Исус каза:

- Ела!

Пътя, на който бяхме, беше обикалящ, извиващ се между дупките с огън докъдето стигаше погледът ми. До ушите ми от всички посоки достигаха виковете на живите мъртви, смесени със стонове и отвратителни крясъци. В Ада нямаше тихо време. Миризмата на мъртва и гниеща плът висеше плътно във въздуха.

Ние дойдохме до следващата дупка. Тя беше със същия размер и вътре в нея имаше друга скелетова форма. Мъжки глас извика от дупката:

- Господи, имай милост към мен!

Само когато проговаряха, аз можех да различа дали е мъж или жена.

Огромно стенание дойде от този мъж.

- Толкова съжалявам, Исусе. Прости ми! Изведи ме от тук. Аз бях на това мъчително място с години. Умолявам Те, пусни ме!

Силни ридания разтърсиха неговата скелетова килия, докато се молеше. - Моля Те, Исусе, нека да изляза!

Аз погледнах към Исус и видях, че Той също плачеше.

- Господи Исусе, - извика мъжа от горящата дупка. – Не страдах ли достатъчно за греховете си? Изминаха 40 години от моята смърт.

Исус каза:

-Писано е: 'Праведният ще живее чрез вяра!' Всички подигравачи и невярващи ще намерят място в огненото езеро. Ти не повярва истината. Много пъти Мои хора бяха изпращани при теб да ти покажат пътя, но ти не ги послуша. Ти им се присмиваше и отхвърли добрата вест. Въпреки, че умрях на кръста за теб, ти Ми се присмя и не се покая за греховете си. Моят Отец ти даде много възможности да бъдеш спасен. Само да беше послушал! – Исус заплака.

-Знам, Господи, знам! – извика мъжът. – Но се покайвам сега.

-Вече е твърде късно, – каза Исус. – Съдът е установен.

Мъжът продължи:

-Господи, някои от моите хора идват тук, защото също не са се покаяли. Моля Те, Господи, пусни ме да отида и да им кажа да се покаят за греховете си, докато са още на земята. Не искам те да идват тук.

Исус каза:

-Те имат проповедници, учители, старейци – всички служители на евангелието. Те ще им кажат. Също така имат предимствата на съвременните комуникационни системи и много други начини да научат за Мен. Аз им изпращам работници, за да повярват и да се спасят. Ако не повярват, когато чуят добрата вест, няма да бъдат убедени, дори някой да възкръсне от мъртвите.

Като чу това, мъжът много се ядоса и започна да проклина. Зли, богохулни думи излизаха от устата му. Аз гледах с ужас как пламъците се издигнаха и неговата мъртва, разлагаща се плът започна да гори и да капе. В тази мъртва черупка аз видях неговата душа. Изглеждаше като мръсно-сива мъгла, която изпълваше вътрешността на скелета.

Аз се обърнах към Исус и извиках:

-Колко е ужасно, Господи!

Исус каза:

-Ада е реален; съдът е реален. Дете Мое, аз толкова ги обичам. Това е само началото на ужасните неща, които ще ти покажа. Има още толкова много.

Кажете на света заради Мен, че Ада е реален. Че мъжете и жените трябва да се покаят за греховете си. Ела, последвай Ме. Трябва да продължим.

В следващата дупка имаше затворена много малка жена, която изглеждаше на около 8 години. Не знам как разбрах възрастта ѝ, но я знаех. Кожата ѝ беше премахната от костите ѝ чрез постоянните пламъци и имаше само кости с мръсно-сива душа отвътре. Аз гледах как огънят я гори. Скоро там останаха само кости и пълзящи червеи, които огънят не изгаряше.

- Господи, колко е ужасно! – извиках аз. – не знам дали ще мога да продължа, защото това е невероятно отвратително.

Докъдето ми стигаше погледът, навсякъде имаше дупки с горящи души в тях. Дете Мое, точно за това си тук. – отговори Исус. – Ти трябва да знаеш и да кажеш истината за Ада. Небето е реално! Ада е реален! Ела, ние трябва да продължим.

Аз погледнах отново към жената. Нейните викове бяха толкова тъжни. Докато я гледах, тя събра костеливите си ръце като за молитва. Аз се разплаках. Бях във духовна форма и плачех. Аз знаех, че хората в Ада също усещат тези неща.

Исус знаеше моите мисли.

- Да, дете, - каза Той – така е. Когато хората дойдат тук, те имат същите чувства и мисли, както когато са били на земята. Те си спомнят техните семейства и приятели и всички моменти, когато са имали шанс да се покаят, но са отказали. Спомените са винаги с тях. Само ако бяха повярвали добрата вест и се бяха покаяли, преди да стане твърде късно.

Аз погледнах старата жена още веднъж и този път забелязах, че тя беше само с един крак и имаше пробити дупки в нейната бедрена кост.

- Исусе, какви са тези? – попитах аз.

Той каза:

- Дете, докато тя беше на земята, беше болна от рак и много страдаше. Подложи се на операция, за да живее. За много години тя беше огорчена стара дама. Много от Моите хора отиваха да се молят за нея и да ѝ кажат, че Аз мога да я изцеля. Тя отвърщаше: „Бог ми направи това.“ И не се покая, и не прие добрата вест. Тя дори Ме познаваше за известно време, но после Ме намрази.

Тя каза, че не се нуждае от Бог и не искаше Аз да я изцеля. Аз я умолявах, все още исках да ѝ помогна, исках да я изцеля и да я благословя. Но тя Ми обърна гръб и Ме проклинаше. Тя каза, че не ме иска. Моят Дух я умоляваше. Дори и след като Ми обърна гръб, Аз все още се опитвах да я привлека чрез Духа Си, но тя не послуша. Накрая тя умря и дойде тук.

Старата жена извика към Исус:

- Господи Исусе, моля Те, прости ми сега. Съжалявам, че не се покаях, докато бях на земята.

Със силни ридания тя извика към Исус:

- Само да се бях покаяла, преди да бе станало твърде късно! Господи, помогни ми да изляза от тук! Ще Ти служа. Ще бъда добра. Не страдах ли достатъчно? Защо чаках да стане прекалено късно? О, защо чаках, докато Твоят Дух спря да се опитва?

Исус ѝ каза:

- Ти имаше шанс след шанс да се покаеш и да Ми служиш. – тъга се излъчваше от Исусовото лице, докато ние се отдалечавахме.

Като гледах старата жена да плаче, аз попитах Исус:

- Господи, какво следва сега?

Аз можех да почувствам страха навсякъде. Навсякъде имаше скръб, викове от болка и атмосфера на смърт. Исус и аз вървахме в скръб и съжаление към следващата дупка. Аз можех да продължа само чрез Неговата сила. Дори и отдалечени, аз все още можех да чувам виковете на старата жена – викове на покаяние и молба за прошка. Само да можех да ѝ помогна по някакъв начин, си мислех аз. Грешници, моля ви не чакайте, докато Божия Дух спре да ви кани.

В следващата дупка имаше жена на колена, като че търсеше нещо. Нейната скелетова форма също беше цялата в дупки. През тях се виждаха костите ѝ и нейната разкъсана дреха беше в пламъци. Главата ѝ беше плешива и там, където трябваше да са очите и носа имаше само дупки. Малък огън гореше около краката ѝ и тя драскаше повърхността на сярната дупка. Огънят обгръщаше ръцете ѝ и мъртва плът падаше, докато тя копаеше.

Огромни ридания я разтърсваха.

О, Господи, о, Господи, - викаше тя, - искам да изляза.

Докато ние гледахме, тя най-накрая стигна да върха на дупката с краката си. Аз си мислех, че ще излезе, когато огромен демон с големи крила, които явно бяха пречупени на върха и висяха надолу, дотича при нея. Цветът му беше кафяво-черен и беше окосмен навсякъде. Очите му бяха отзад на главата му и размерът му беше като на голяма мечка-гризли. Демонът връхлетя върху жената и я блъсна назад в дупката и огъня много силно. Аз гледах в ужас как тя падна. Толкова много я съжалих. Исках да я прегърна и утеша, да помоля Бог да я изцели и да я изведе от тук.

Исус знаеше мислите ми и каза:

- Мое дете, съдът беше установен. Бог каза. Дори когато тя беше дете, Аз я призовавах отново и отново да се покае и да Ми служи. Когато беше на 16, Аз дойдох при нея и й казах: 'Обичам те. Дай Ми живота си, ела и Ме следвай, защото Съм те призовал със специална цел.' Аз я призовавах през целия й живот, но тя не послуша. Тя казваше: 'Един ден ще Ти служа. Нямам време за Теб сега. Никакво време, никакво време. Аз имам моя забавен живот. Нямам време да Ти служа, Исусе. Но може би – утре.' Утре никога не дойде, защото тя чакаше твърде дълго.

Жената извика към Исус:

- Моята душа наистина се мъчи. Няма изход от тук. Знам, че исках света, вместо Теб, Господи. Исках богатство, слава и щастие и ги получих. Можех да си купя всичко, каквото поисках; бях шеф сама на себе си. Бях най-хубавата, най-добре облечената жена по мое време. И имах богатство, слава и късмет, на открий, че не мога да ги взема с мен след смъртта. О, Господи, Ада е ужасен.

- Нямам почивка нощ и ден. Постоянно съм в болка и мъчение. Помогни ми, Господи. – извика тя.

Жената погледна Исус, изпълнена с копнеж и каза:

- Мой сладък Господи, само ако те бях послушала. Ще съжалявам вечно за това. Аз планирах да Ти служа някой ден, когато съм готова. Мислих си, че Ти винаги ще бъдеш там за мен. Но колко съм грешала! Аз бях най-търсената жена по мое време, заради красотата ми. Знаех, че Бог ме призовава да се покая. През целият ми живот Той ме привличаше с връзки на любов и аз си мислех, че мога да използвам Бог, както използвах всички останали. Той винаги щеше да бъде там. О, да, аз използвах Бог! Той така усърдно се опитваше да ме спечели да Му служа, докато аз си мислех, че нямам нужда от Него. О, колко съм грешала! Защото Сатана започна да ме използва и аз започнах да му служа все повече и повече. В последствие, аз обичах него повече от Бога. Аз обичах да греша и не се обърнах към Бога.

Сатана използва моята красота и парите ми и всички мои мисли бяха колко повече власт той ще ми даде. Въпреки това, Бог продължаваше да ме привлича. Но за си мислех: може би – утре или вдругиден. И тогава, един ден, докато се возих в една кола, шофьорът се блъсна в една къща и аз умрях. Господи, моля те, пусни ме.

Докато говореше, нейните костеливи ръце се протягаха към Исус, докато пламъците продължаваха да я изгарят.

Исус каза:

- Съдът е установен.

Сълзи се стичаха по Неговите бузи, като се придвижвахме към следващата дупка. Аз плачех от вътре, поради ужасите на Ада.

- Скъпи Господи, - извиках аз, - мъченията са твърде истински. Когато една душа дойде тук вече няма надежда, няма живот, няма любов. Ада е прекалено реален.

„Няма излизане,“ си помислих аз. Тя трябва да гори вечно в тези пламъци.

Времето тече, - каза Исус. – Ще се върнем утре.

Приятелю, ако живееш в грях, моля те покай се. Ако си се новородил и си обърнал гръб на Бога, покай се и отново се обърни към Него сега. живей добре и стой за истината. Събуди се, преди да е станало твърде късно и ти можеш да прекараш вечността с Господ на Небето.

Исус поговори отново:

- Ада има тяло (като човешкото), облегло на гърба си в центъра на земята. Ада има форма на човешко тяло – много голямо и с много стаи за мъчение.

Запомни, че трябва да кажеш на хората на земята, че Ада е истински. Милиони изгубени души са тук и всеки ден идват още. На великия съден ден смъртта и Ада ще бъдат хвърлени в огненото езеро – което ще бъде втората смърт.

Глава 3

Десният крак на Ада

Аз не можех да спя, нито да ям, от както бях в Ада предната нощ. Всеки ден аз преживявах Ада отново и отново. Когато затворех очите си, всичко, което виждах беше Ада. Ушите ми не можеха да чуват нищо друго, но само виковете на осъдените. Също като телевизионно предаване, аз преживявах отново и отново всичко, което бях видяла. Всяка нощ аз бях в Ада и всеки ден аз работех, за да открия правилните думи, с които да обясня тези страшни неща на света. Исус се появи отново и каза:

- Тази вечер ще отидем в десния крак на Ада, дете Мое. Не се страхувай, защото Аз те обичам и съм с теб.

Лицето на Исус беше много тъжно и очите Му бяха пълни с огромна нежност и дълбока любов. Въпреки, че тези в Ада бяха загубени завинаги, аз знаех, че Той още ги обича и щеше да ги обича през цялата вечност.

- Мое дете, - каза Той, - Бог, нашия Отец, е дал на всеки един воля, за да можем да изберем дали да служим на Него или на Сатана. Виждаш ли, Бог не е направил Ада за Своите хора. Сатана излъга мнозина да го последват, но Ада е направен за него и неговите ангели. Нито Моето желание, нито това на Моя Отец е някой да погине. – сълзи на състрадание падаха по бузите на Исус.

Той започна отново да говори:

- Спомни си думите Ми за напред, когато ти показвам Ада. Аз имам цялата сила на небето и земята. Сега, на моменти ще ти се струва, че съм те изоставил, но Аз ще съм там. Също така, от време на време ще бъдем видими за злите сили и за изгубените души, а през другото време ще бъдем невидими. Без значение къде отиваме, бъди в мир и не се бой да Ме следваш.

Ние тръгнахме заедно. Аз следвах Исус отблизо и плачех. С дни наред аз плачех и не можех да се отърся от присъствието на Ада, което винаги беше пред мен. Аз плачех предимно вътрешно. Моят дух беше много тъжен. Ние пристигнахме в десния крак на Ада. Гледайки

напред, видях че бяхме на сух и изгорял път. Письци изпълваха мръсния въздух и зловонието на смърт беше навсякъде. Миризмата понякога беше така отвратителна, че ми се повдигаше. Навсякъде беше тъмно, освен светлината, която излъчваше Христос и горящите дупки, които осейваха пейзажа, докдето можех да виждам. Внезапно, демони от всякакъв вид минаха покрай нас. Демоните изръмжаха към нас, докато минаваха. Демоничните духове от всички форми и размери разговаряха по между си. Пред нас голям демон даваше заповеди на по-малките. Ние спряхме да слушаме и Исус каза:

-Тук има и невидима армия от зли сили, които ние не виждаме тук – демони като зли духове на болест.

- Върви! – каза големия демон на малките дяволчета и демони. – Вършете много лоши работи. Нахлувайте в домове и унищожавайте семейства. Прелъстявайте слабите християни и обучавайте неправилно и заблуждавайте, колкото можете повече. Ще получите наградата си, като се върнете.

Запомнете, трябва да се пазите от тези, които истински са приели Исус за техен Спасител. Те имат силата да ви изгонят. Отивайте сега на земята. Аз изпратих вече други демони там и имам още да изпращам. Запомнете, ние сме слуги на принца на тъмнината и на въздушните сили.

След тези думи, злите форми полетяха нагоре и извън Ада. Вратите на върха на десния крак на Ада се отваряха и затваряха много бързо, за да ги пуснат навън. Също така, някои излязоха през тунела, през който ние дойдохме.

Ще се опитам да опиша вида на тези зли същества. Този, който говореше беше много голям, с размера на възрастна мечка-гризли, кафяв на цвят, с глава като на прилеп и очи, сложени много назад върху косматото лице. Космати ръце падаха до тялото му и зъби стърчаха през козината на лицето му.

Друг беше малък като маймунка с много дълги ръце и козина по цялото тяло. Лицето му беше мъничко и имаше остър нос. Никъде не можах да видя очи.

Трети имаше огромна глава, огромни очи, огромни уши и дълга опашка, докато друг голям като кон и имаше гладка кожа. От видът на тези демони и зли духове и от ужасната воня, която идваше от тях ми прилошаваше. Накъдето и да погледнех, виждах демони и дяволи. Научих от Господа, че най-големият от тези демони получаваше своите заповеди директно от Сатана.

Исус и аз вървахме надолу по пътя, до като стигнахме до друга дупка. Викове от болка и незабравими звуци, изпълнени с тъга се чуваха навсякъде. „О, Господи, какво следва?“ си помислих аз.

Ние минахме точно покрай някои зли същества, които изглежда не ни видяха и спряхме до друга дупка със огън и сяр. В нея имаше огромна структура на мъж. Аз го чух да проповядва евангелието. Погледнах удивено към Исус за отговор, защото Той винаги знае моите мисли. Той каза:

- Докато беше на земята, той беше проповедник на евангелието. Едновременно той говореше истината и Ми служеше.

Аз се чудих какво прави този мъж в Ада. Беше висок около 1,83 м и скелета му беше мръсно сив цвят, като надгробен камък. Част от дрехите му все още висяха на него. Аз се чудех защо пламъците не са изгорили тези прокъсани и дрипави дрехи. Горяща плът висеше от него и черепа му изглежда гореше. Ужасна миризма идваше от него.

Аз гледах човека да размахва ръце, като че държи книга и започна да чете стихове от въображаемата книга. Аз отново си спомних думите на Исус: „В Ада ти в пълно съзнание и с всичките си чувства, а тук те са много по-силни.“ Мъжът рецитираше стих след стих и аз си мислех, че е добре. Исус, с огромна любов в гласа си, каза на мъжа:

- Мир, утихни.

Веднага мъжа спря и се обърна бавно да погледне Исус.

Аз видях душата на мъжа в този скелет. Той каза на Исус:

- Господи, сега аз ще проповядвам евангелието на всички хора. Сега, Господи, съм готов да отида и да споделя с другите за това място. Знам, че докато бях на земята, не вярвах, че има Ад, нито че Ти ще се върнеш отново. Това искаха да чуят хората и аз спестявах истината на хората в църквата. Знам, че не харесвах различните по цвят и по народност и станах причина мнозина да се отделят от Теб. Измислих си мои правила за Небето и за правилно и грешно. Знам, че заблудих мнозина и станах причина мнозина да се спънат в Твоето Свято Слово, и взимах пари от бедните. Но, Господи, пусни ме да изляза и ще върша правда. Повече няма да взимам пари от църквата. Вече се покаях. Ще обичам хората от всяка раса и цвят.

Исус каза:

- Ти не само разруши и представи грешно Святото Слово на Бог, но и излъга, че не знаеш истината. Удоволствията на живота бяха много по-важни за теб от истината. Аз лично те посещавах и се опитвах да те обърна, но ти не послуша. Ти ходи по своя собствен път и злото беше твой господар. Ти знаеше истината, но не се покая и не се обърна към Мен. Аз през цялото време бях там. Аз те чаках. Искях да се покаеш, но ти не го стори. И сега съдът е установен.

Върху лицето на Исус имаше милост. Аз знаех, че ако мъжът беше послушал призива на Спасителя, нямаше да е тук сега. О, хора, моля ви чуйте го.

Исус отново проговори на отдръпналия се мъж.

- Ти трябваше да кажеш истината и щеше да обърнеш мнозина към правдата с Божието слово, което казва, че всички невярващи ще бъдат в езерото, което гори с огън и със сяра.

Ти знаеше пътя на кръста. Знаеше Пътя на праведността. Знаеше да говориш истината. Но Сатана изпълни сърцето ти с лъжи и ти отиде в греха. Ти трябваше да се покаеш истински, а не на половина. Моето слово е вярно. То не лъже. А сега е твърде късно, твърде късно.

Като чу това мъжът показа юмрука си на Исус и Го прокле.

С тъга, Исус и аз отидохме до следващата дупка. Отстъпилият проповедник все още беше ядосан на Исус и проклинаше. Като минавахме покрай дупката с огън, ръцете на изгубените се протягаха към Исус и с умоляващи гласове те викаха към Него за милост. Техните костеливи ръце бяха сиво черни от горенето, без жива плът и без кръв, нямаше органи – само смърт и умиране. Вътрешно аз виках: „О, земя, покай се. Иначе ще дойдеш тук. Спри, преди да е станало твърде късно.“

Ние спряхме до друга дупка. Аз чувствах такава жалост към всички и толкова тъга, че физически бях слаба и трудно стоях права. Силни ридания ме разтърсваха.

- Исусе, толкова ме боли отвътре, – казах аз.

Женски глас проговори от дупката. Тя стоеше в центъра на пламъците и те покриваха цялото ѝ тяло. Костите ѝ бяха пълни с червеи и мъртва плът. Когато пламъците мъждукаха около нея, тя вдигна ръцете си към Исус и извика:

- Нека да изляза от тук. Исусе, давам ти сърцето си сега. аз ще кажа на другите за Твоята простителност. Ще бъда свидетел за Теб. Умолявам Те, нека да изляза. Исус каза:

- Моето Слово е вярно и то казва, че всички трябва да се покаят от греховете си и да Ме помолят да дойда в живота им и така ще избегнат това място. Чрез Моята кръв има прошка от греховете. Аз съм верен и справедлив и ще простя на всички, които дойдат при Мен. Аз няма да ги изгоня.

Той се обърна, погледна жената и каза:

- Ако Ме беше послушала и беше дошла при Мен в покаяние, щях да ти простя.

Жената попита:

- Господи, няма ли излизане от тук? Исус проговори много нежно:

- Жено, на теб ти бяха дадени много възможности за покаяние, но ти закорави сърцето си и не поиска. А ти знаеш, Моето Слово казва, че всички блудници ще се намерят в огненото езеро.

Исус се обърна към мен и каза:

-Тази жена имаше грешни афери с много мъже и беше причина да са разделят много домове. И въпреки това, Аз все още я обичам. Аз отидох при нея не с осъждение, но със спасение. Изпращах много от слугите Си при нея, за да се покае от злите си пътища, но тя отказа. Когато беше млада, Аз я призовах, но тя продължи да върши зло. Тя направи много грешки, и въпреки това Аз щях да ѝ простя, ако беше дошла при Мен. Сатана влезе в нея и тя беше огорчена и не можеше да прости на другите.

- Тя ходеше на църква, само за да намира мъже. Като ги откриеше, тя ги прелъстяваше. Само ако беше дошла при Мен, всичките ѝ грехове щяха да бъдат измити чрез Моята кръв. Част от нея искаше да Ми служи, не можеш да служиш и на Бог и на Сатана едновременно. Всеки човек трябва да направи избор – на кого искат да служат.

- Господи, - извиках аз, - дай ми сила, за да продължа. – аз се тресях от главата до петите, поради ужасите на Ада.

Исус ми каза:

- Мир, успокой се!

- Помогни ми, Господи, - извиках аз. – Сатана не иска да знаем истината за Ада. И в най-дивите си мечти не съм си представяла, че Ада представлява това. Скъпи Исусе, кога ще свърши това?

- Дете Мое, - отвърна Исус. – само Отец знае кога ще дойде краят. Тогава Той отново ми каза, – Мир, успокой се!

Огромна сила дойде върху мен.

Исус и аз минавахме покрай дупките. Аз исках да извадя от огъня всеки човек, покрай когото преминех, и да го хвърля в краката на Исус. Отвътре аз плачех. Помислих си: „не искам моите деца никога да идват тук.“

Накрая Исус се обърна към мен и каза спокойно:

- Дете Мое, сега ще отидем в дома ти. Утре вечер ще се върнем в тази част на Ада.

В къщи аз плачех ли, плачех. През деня преживявах Ада и ужаса на хората там. Казвах за Ада на всеки, когото срещах през деня. Казвах им, че болката от Ада не е за вярване.

Тези от вас, които четат тази книга, моля ви, покайте се за греховете си. Извикайте към Исус и Го помолете да ви спаси. Извикайте към Него днес. Не чакайте да дойде утре. То може и да не дойде. Времето минава много бързо. Паднете на коленете си и бъдете изчистени от греховете си. Бъдете добри един към друг. В името на Исус бъдете мили и прощавайте си.

Ако сте сърдити на някого, простете му. Никой гняв не си заслужава да отидете в Ада. Бъдете прощавачи, както Христос ни прощава греховете. Исус е способен да ни пази, ако имаме покаяваща се сърце и ще ни изчисти с кръвта Си от всички грехове.

Обичайте децата си и съседите си, както обичате себе си.

Господ на църквите казва:

- Покайте се и бъдете спасени!

Глава 4

Още дупки

На следващата нощ, Исус и аз отидохме отново в десния крак на Ада. Както преди аз видях любовта, която Исус имаше към изгубените в Ада души. И аз почувствах Неговата любов към мен и към всички на земята.

- Дете, - ми каза Той, - волята на Отец е никой да не погине. Сатана мами мнозина и те го следват. Но Бог е прощавач Бог. Той е Бог на любов. Ако тези истински бяха дошли при Отец и се бяха покаяли, той щеше да им прости. – огромна нежност излъчваше лицето на Исус, докато говореше.

Ние отново вървахме покрай горящите дупки и подминавахме хора във мъки, които описах по-рано. „Мой Господи, мой Господи, такива ужаси!“, си помислих аз. Непрекъснато ние минавахме покрай много, много души, горящи в Ада.

Навсякъде покрай пътя горящи ръце се протягаха към Исус. Имаха само кости там, където преди е имало плът – сивкава маса с горяща и разлагаща се плът, висяща на парцали. Във всяка скелетова килия имаше мръсно-сива мъгла-дух, хваната за вечността в сухия скелет. По техните викове можех да кажа как те се чувстваха в огъня, червеите, болката, безнадеждността. И техните викове изпълваха моята душа с толкова голяма неопишуема скръб. „Само ако бяха послушали, си мислех аз, нямаше да бъдат тук.“

Знаех, че изгубените в Ада усещаха с всичките си сетива. Те помнеха всичко, което им е било казано. Знаеха, че няма изход от пламъците и че са изгубени завинаги. Без надежда, те все още се надяваха като викаха към Исус за милост.

Ние спряхме до следващата дупка. Тя беше точно като всички останали. В нея имаше форма на жена, която разпознах по гласа. Тя викаше към Исус да я освободи от пламъците.

Исус погледна към жената с любов и каза:

Докато ти беше на земята, аз те призовавах да дойдеш при Мен. аз те умолявах да оправиш сърцето си пред Мен преди да е станало твърде късно. аз те посещавах много пъти през

нощта, за да те кажа за Моята любов. Аз те ухажвах, обичах те и те привличах към Себе Си чрез Моя Дух.

- 'Да, Господи,' каза ти, 'ще те следвам. С устните си казваше, че Ме обичаш, но твоето сърце беше далеч. Аз знаех къде е сърцето ти. Аз често изпращах Моите посланици при теб с послание да се покаеш от греховете си и да дойдеш при Мен. Но ти не искаше Мен, а света. Аз те виках, но ти не Ме чуваше, нито се покая от греховете си.' Жената каза на Исус:

- Ти помниш, Господи, как ходих на църква и бях добра. Аз се присъединих към църквата. Бях член на Твоята църква. Аз знаех, че призивът Ти беше върху живота ми. Знае, че трябва да се покоря на този призив на всяка цена, и за го направих.

Исус каза:

- Жено, ти все още си пълна с лъжи и грях. Аз те призовах, но ти не Ме чу! Вярно, че беше член на църква, но това не ти дава достъп до Небето. Твоите грехове бяха много и ти не се покая. Ти стана причина другите да се спънат в Моето Слово. Ти не прости на другите, когато те нараняваха. Ти се преструваше, че Ме обичаш и че Ми служиш, когато беше с християни, но когато беше далеч от тях, ти лъжеше, мамеше и крадеше. Ти се вслуша в прелъстяващи духове и се наслаждаваше на двойствения си живот. Ти знаеше правия и стеснения път.

И също така ти имаше двоен език. – каза Исус. – Ти говореше за своите братя и сестри в Христос. Ти ги съдеше и мислеше, че си по-свята от тях, докато в твоето сърце имаше противен грях. Знаем едно, че ти не слушаше Моя сладък Дух на състрадание. Ти съдеше човек по външността, без да зачиташ факта, че много от тях бяха деца на вярата. Ти беше много жестока.

Да, ти казваше, че Ме обичаш с устните си, но сърцето ти бе далеч от Мен. Ти знаеше пътищата на Господа и ти разбираше. Ти си играеше с Бога, а Бог знае всичко. Ако искрено служеше на Бог, нямаше да бъдеш тук днес. Не можеш да служиш едновременно на Бог и на Сатана.

Исус се обърна към мен и каза:

- Мнозина в последните дни ще се отделят от вярата, отдавайки внимание на съблазняващи духове и ще служат на греха. Излезте от тях и се отделете. Не вървете заедно с тях по пътя. – Докато продължавахме напред жената започна да проклина и обвинява Исус. Тя викаше и плачеше с гняв. Ние продължавахме, аз бях толкова безсилна в тялото си.

В следващата дупка имаше друг скелет. Аз подуших мириса на смърт още преди да стигнем до нея. Този скелет изглеждаше също като другите.

Аз се чудих, какво ли е направила тази душа, за да бъде изгубена и без надежда, без бъдеще, освен вечност на това страховито място. Ада е за вечността. Аз също плачех, докато слушах виковете на мъчещите се души.

Аз слушах как една жена говореше на Исус от пламъците на дупката. Тя цитираше Божието Слово. Аз попитах:

- Скъпи Исусе, какво прави тя тук?

- Чуй, - каза Исус.

Жената каза:

- Исус е Пътя, Истината и Живота. Никой не идва при Отец, освен чрез Него. Исус е Светлината на света. Ела при Исус и Той ще те спаси.

Докато тя говореше, много от изгубените души я слушаха. Някои я псуваха и проклинаха. Други ѝ казваха да спре. Докато трети казваха: „Има ли наистина надежда?“ или „Помогни ни, Исусе!“ силни викове на покаяние (скръб, болка) изпълниха въздуха.

Аз не разбирах какво се случваше. Аз не знаех защо жената проповядваше тук евангелието.

Знаейки моите мисли, Господ каза:

-Дете, Аз призовах тази жена, когато беше на 30 години да проповядва Моето Слово и да свидетелства добрата вест. Аз призовавам различни хора с различна цел в Моето тяло. Но ако мъж или жена, момче или момиче не искат Моя Дух, аз ще отстъпя.

Да, тя отговори на Моя призив за много години и порасна в познанието за Господа. Тя се научи да чува Моя глас и върши много добри неща за Мен. Изучаваше Божето Слово, молеше се често и имаше много отговорени молитви. Тя научи много хора на пътя на святостта и беше вярна на дома си.

Годините минаваха, докато един ден тя откри, че съпругът ѝ има връзка с друга жена. И въпреки, че той ѝ поиска прошка, в нея нарастваше огорчението и тя не можеше да му прости и да спаси брака си. Вярно е, че мъжът ѝ сгреши и извърши много сериозен грях. Но тази жена знаеше Моето Слово. Тя знаеше да прощава и че за всяко изкушение има изходен път. Нейният съпруг я помоли за прошка, но тя отказа. Вместо това, гневът пусна корен и той растеше вътре в нея. Тя не се обърна към Мен, а с всеки ден все повече и повече се огорчаваше и си каза: „Ето, аз служа на Бог по всякакъв начин и мъжът ми се размотава с чужда жена!“ ‘Мислиш ли, че това е правилно?’ – Ми каза тя.

„Аз казах: ‘Не, не е правилно. Но той дойде при теб, покая се и каза, че повече няма да прави това.’“

„Казах ѝ: ‘Дъще, погледни вътре в себе си, какво си причиняваш.’“

„Не съм аз, Господи,“ каза тя, „аз съм святата, а той е грешникът.“ Тя не искаше да Ме послуша.

Мина време, тя не се молеше на Мен, нито четеше Библията си. Освен на своя съпруг, тя започна да се ядосва на всички около нея. Тя цитираше писанието, но не му беше простила.

Тя не Ме послуша. Сърцето ѝ все повече се огорчаваше и голям грях влезе в нея. Убийство растеше в сърцето ѝ, където преди това имаше любов. И един ден, в своя гняв, тя уби съпруга си и другата жена. Сатана напълно я превзе и тя се самоуби.

Аз погледнах към тази изгубена душа, която беше предала Христос и се бе осъдила за вечността на пламъците и болката. Аз слушах, докато тя отговаряше на Исус.

-Сега аз ще простя, Господи, - каза тя. – Нека да изляза и ще Ти се покоря сега. виж, Господи, аз проповядвам Твоето Слово сега. След час ще дойдат демони и ще ме отведат, за да ме мъчат още повече. С часове те ще ме мъчат, и защото проповядвам Твоето Слово, мъченията ще бъдат още по-лоши. Моля Те, Господи, умолявам Те, пусни ме.

Аз плачех с жената в дупката и се молах Господ да ме опази от всякакво огорчение на сърцето.

-Не ми позволявай да допусна омраза в сърцето си, Господи Исусе. – казах аз.

-Ела, нека да продължим, - каза Исус.

В следващата дупка имаше душа на мъж, скрита в неговата скелетова форма, викащ към Исус.

- Господи, - извика той, - Помогни ми да разбера защо съм тук!

Исус каза:

- Утихни. Ще разбереш защо си тук.

- Пусни ме да изляза и ще бъда добър, - се молеше мъжът.

Господ му каза:

- Дори и в Ада продължаваш да лъжеш.

Тогава Исус се обърна към мен и каза:

- Този мъж беше на 23 години, когато дойде тук. Той не послуша Моето евангелие. Той чуваше Словото Ми много пъти и често беше в дома Ми. Аз го привличах чрез Духа Си към спасение, но той искаше света и неговата похот. Обичаше да пие и не обръщаше внимание на Моя призив. Той израсна в църквата, но не се посвети на Мен. Един ден Ми каза, „Някой ден ще ти предам живота си, Исусе“. Но този ден никога не дойде. Една нощ след парти той се блъсна с колата си и умря. Сатана го измами на самия край.

Той умря на момента. Не послуша Моя призив. И други бяха убити при инцидента. Работата на Сатана е да убива, краде и унищожава. Само ако беше послушал този младеж! Волята на Отец е никой да не погине. Сатана искаше неговата душа и той го унищожи чрез безгрижие, грях и силен алкохол. Много домове и животи се разрушават всяка година поради алкохола.

Ако хората можеха само да видят, че похотта и желанията на света са само моментни! Ако ти дойдеш при Господ Исус, Той ще те освободи от силните питиета. Извикай към Исус и Той ще те чуе и ще ти помогне. Той ще бъде твой приятел. Запомни, че Той те обича и има силата да ти прости греховете.

Семейни християни, Исус предупреждава, че не трябва да прелюбодействате. И ако пожелаете някой от противоположния пол, дори и да не изневерите, може да е прелюбодейство в сърцето ви.

Младежи, стойте настрана от наркотици и сексуални грехове. Ако сте съгрешили, Бог ще ви прости. Извикайте към Него сега, докато все още има време. Намерете силни възрастни християни и поговорете с тях за проблемите си. Ще бъдете щастливи, че сте отделили това време сега и в този свят, преди да е станало твърде късно.

Сатана идва като ангел на светлината да измами света. Не е чудно, че греха на света е изглеждал изкушаващо за този младеж, въпреки, че е знаел Божието Свято Слово. Той си е мислил, Още едно парти. Исус ще разбере. Но смъртта няма милост. Той е чакал твърде много.

Аз гледах душата на мъжа и се сетих за собствените си деца.

- О, Боже, дано те да Ти служат!

Аз знам, че много от вас, четящите, имат любими хора, може би деца, които не искате да отидат в Ада. Кажете им за Исус, преди да е станало твърде късно. Кажете им да се покаят от греховете си и че Бог ще им прости и ще ги направи святи.

Плачът на мъжа звъня вътре в мен много дни. Никога няма да забравя неговите викове на съжаление. Спомням си висящата и горяща плът в пламъците. Не мога да забравя гниенето и миризмата на смърт, дупките на мястото на очите, мръсно-сивите души и червеите, които пълзяха по костите. Формата на младият мъж издигна ръцете си към Исус умоляващо, докато ние отминавахме към следващата дупка.

-Скъпи Господи, - се молах аз, - моля Те, дай ми сили да продължа.

Чух женски глас да вика в отчаяние. Виковете на мъртвите бяха навсякъде.

Скоро ние дойдохме до дупката, където беше жената. Тя се молеше с цялата си душа Исус да я измъкне от там.

-Господи, - каза тя, - не бях ли достатъчно дълго тук? Мъчението ми е повече от колкото мога да понеса. Моля Те, Господи, освободи ме. – Стенания разтърсиха формата ѝ и огромна болка имаше в гласа ѝ. Аз знаех, че страда изключително много.

-Исусе, - казах аз. – Нищо ли не можеш да направиш?

Тогава Исус каза на жената:

-Докато ти беше на земята, Аз те виках и виках да дойдеш при Мен. Аз те умолявах да оправиш сърцето си пред Мен, да простиш на другите, да стоиш далеч от греха. Дори те посещавах в нощните часове и те привличах чрез Духа Си хиляди пъти. С устните си ти казваше, че Ме обичаш, но сърцето ти беше далеч от Мен. Не знаеше ли, че нищо не може да бъде скрито от Бог? Ти заблуждаваше другите, но не можеш да заблудиш Мен. И въпреки това, Аз изпращах други да ти кажат да се покаеш, но ти не послуша. Ти не виждаше, не чуваше и в гнева си ги изгони. Аз те поставих на място, където да чуеш гласа Ми, но ти не Ми предаде сърцето си.

Ти не съжали, нито се засрами от това, което правеше. Ти закори сърцето си и Ме отблъсна. Сега ти си изгубена завинаги.

Тогава, тя погледна Исус и започна да псува и проклина Бог. Аз почувствах присъствието на зли духове и знаех, че те са тези, които псуваха и проклинаха. Колко тъжно да бъдеш изгубен завинаги в Ада! Съпротивете се на дявола, докато все още можете и той ще побегне от вас.

Исус каза:

-Светът и всичко в него ще премине, но Моите думи ще останат.

Глава 5

Тунелът на страха

Аз се опитах да си спомня проповедите, които бях слушала за Ада. Но никога не бях чувала толкова отвратителни неща, каквито Господ ми показа тук. Ада беше безкрайно по-лош, от колкото някой може да си помисли или представи. Толкова ме заболя да знам, че душата, която сега се мъчи в Ада, ще бъде там за вечността. Няма излизане от там.

Аз съм решена, че ще направя всичко по силите си, за да спася души то тези ужаси. Трябва да проповядвам добрата вест на всеки, който среща, защото Ада е страшно място и това е истински разказ. Осъзнавате ли какво ви казвам? Ако грешниците не се покаят и не повярват добрата вест, те със сигурност ще отидат там.

Повярвайте в Господ Исус Христос и Го призовете да ви спаси от греховете. Прочетете глави 3 и 14 от Евангелието на Йоан. И моля ви, прочетете тази книга от начало до край, за да разберете повече за Ада и за бъдещето. Докато четете, молете се Исус да дойде в сърцето ви и да измие греховете ви, преди да е станало късно.

Исус и аз вървахме през Ада. Пътят беше изгоряла, суха, напукана и неплодна земя. Аз гледах редовете с дупки докато ми стигаше погледа. Бях много изморена. Моето сърце, духът ми бяха съкрушени от всичко, което бях видяла и чула, но знаех, че имаше още много напред.

- Исусе, дай ми сила да вървя напред. – извиках аз.

Исус водеше, а аз Го следвах отблизо. Бях изпълнена с тъга заради всички неща, които бях видяла. Чудех се дали светът щеше да ми повярва. Оглеждах си наляво и надясно, назад и отпред – навсякъде имаше огнени дупки. Аз бях обградена с огнени пламъци и горящи души. Аз виках от чист страх. Ужасът и действителността на това, което виждах беше непоносимо за мен.

- О, земя, покаяй се. – плачех аз. Силни ридания разтърсваха моя дух, докато вървах с Исус. Чудех се какво ли следва? Чудех се какво правят моето семейство и моите приятели. О, колко много ги обичах! Спомних си как съм грешала преди да се върна към Исус и благодарях на Бога, че се върнах преди да е станало твърде късно. Исус каза:

- Сега ще влезем в тунел, който ще ни отведе в корема на Ада. Ада има форма на човешко тяло, лежащо в центъра на земята. Тялото лежи на гърба си с разпънати крака и ръце. Както аз имам тяло на вярващ, така и Ада има тяло на грях и смърт. Както тялото Христово се изгражда всеки ден, така и тялото на Ада расте.

По пътя към тунела, ние минахме покрай горящи дупки с виковете и стенанията на осъдените, звънящи в ушите ми. Мнозина викаха към Исус, докато минавахме. Други се опитваха да се изкатерят от огнените дупки навън, за да достигнат Исус, но не можеха. "Твърде късно е, твърде късно," - плачеше моето сърце.

Лицето на Исус винаги изглеждаше тъжно, докато вървахме. Аз си спомних, докато гледах горящите дупки за многото пъти, когато готвехме в задния двор и как изглеждаха червените горещи въглени, когато тлееха с часове. Това, което виждах тук, в Ада толкова приличаше на тях.

Аз бях толкова благодарна, че влязохме в тунела. Мислех си, „Възможно е в тунелът да не е толкова зле както при дупките.“ Но колко грешах!

Веднага след като влязохме в тунела, започнах да виждам големи змии, огромни плъхове и много зли духове, всички бягащи от присъствието на Господа. Змиите съскаха срещу нас, а плъховете пискаха. Там имаше много зли звуци. Усойници и тъмни сенки бяха навсякъде около нас. Исус беше единствената светлина в тунела. Аз стоях, колкото можех по-близо до Него.

Демони и дяволи имаше навсякъде в пещерата и всички те отиваха някъде – навън или навътре в тунела. По-късно открих, че тези зли духове са излизали на земята, за да вършат нарежданията на Сатана.

Усещайки моя страх на това тъмно, мъгливо и сухо място, Исус каза:

- Не се бой, скоро ще стигнем края на тунела. Аз трябва да ти покажа тези неща. Ела, последвай Ме.

Гигантските змии се плъзгаха около нас. Някои от тях бяха дебели 1,22 м и дълги 7,62 м. гъста, мръсна воня изпълваше въздуха и злите духове бяха навсякъде.

Исус проговори:

- Скоро ще бъдем в стомаха на Ада. Тази част на Ада е висока 27,36 км и диаметър 4,83 км. – Исус ми даде точните мерки.

Аз ще опитам всичко възможно, за да опиша най-добре всичко, което видях и чух. Аз ще го направя за слава на Бог-Отец, за слава на Сина и за слава на Святия Дух. Нека Божията воля да бъде изпълнена.

Аз знаех, че Исус ми показва всички тези неща, за да мога да предупредя мъжете и жените в света да избягнат Ада на всяка цена. Скъпи хора, ако четете това и не познавате Исус, спрете точно сега, покайте се за греховете си и Го поканете да бъде ваш Спасител.

Глава 6

Дейностите в Ада

Пред нас можех да видя неясна жълта светлина. Исус и аз излязохме от тунела на страха и сега стояхме върху мръсна издатина и гледахме стомаха на Ада. Докъдето ми стигаше погледът, имаше огромна дейност в центъра (стомаха) на Ада.

Ние спряхме и Исус каза:

-Ще те приведа през стомаха на Ада и ще ти разкрия много неща. Ела и Ме последвай. – двамата продължихме напред.

Исус каза:

-Напред има много ужаси. Те не са измислица на нечия фантазия, но са реалност. Със сигурност трябва да кажеш на своите читатели, че демоничната сила е реална. Кажи им също така, че Сатана и силите на тъмнината са реални. Но им кажи да не се отчайват, защото, ако Моите хора, които се наричат с Моето име смирят себе си и се помолят и се обърнат от лошите си пътища, тогава Аз ще чуя от небето и ще изцеля земята им и телата им. Точно колкото Небето е реално, така е реален и Ада.

Бог иска вие да знаете за Ада и Той иска да ви спаси от това място. Бог иска да знаете, че има изходен път. Този път е Исус Христос, Спасителят на твоята душа. Запомнете, само тези, чиито имена са записани в Агневата книга на живота, ще бъдат спасени.

Ние стигнахме до първата дейност в стомаха на Ада. Това се намираше на дясно, от където дойдохме и върху един малък хълм, в един тъмен ъгъл на Ада.

Аз си спомних думите на Господ, когато ми каза: „Понякога ще ти изглежда, че съм те оставил, но Аз ще съм там. Запомни, че Аз имам цялата сила на небето и земята. Понякога злите духове и изгубените души няма да ни виждат, нито ще знаят, че сме там. Не се бой. Това, което ще видиш е истинско. Тези неща се случват точно сега и ще продължат да се случват докато смъртта и Ада бъдат хвърлени в огненото езеро.

Читателю, бъди сигурен, че името ти е написано в книгата на живота на Агнето.

Пред нас можех да чуя гласа и виковете от измъчването на една душа. Ние се изкачихме по малкия хълм и се огледахме. Една светлина изпълни мястото, така че аз можех да виждам ясно. Викове, които вие никога не бихте могли да знаете, че съществуват, изпълниха въздуха. Това бяха виковете на един мъж.

-Чуй ме, - каза Исус. – Това, което ще видиш и чуеш е истина. Обърнете внимание, вие, служители на евангелието, защото това изявление е вярно и истинно. Събудете се, евангелисти, проповедници и учители на Моето Слово, всички вие, които сте призвани да

проповядват добрата вест на Господ Исус Христос. Ако съгрешите, покайте се или и вие така ще погинете.

Ние вървахме около 4,57 м и аз видях тъмно-облечени фигури, марширувайки около обект, приличащ на кутия. След по-близко проучване, видях, че кутията беше ковчег, а маршируващите фигури бяха демони. Това беше истински ковчег, а маршируващите демони бяха 12. Като марширувах, те пееха и се смееха. Всеки от тях държеше остро копие в ръката си, което всеки забиваше в ковчега през малък отвор, който беше начертан отвън.

Във въздуха имаше усещане за силен страх и аз потреперих от гледката пред мен.

Знаейки моите мисли Исус каза:

-Дете, има много души, измъчвани тук и има много различни видове мъчения за тези души. Има по-голямо наказание за тези, които веднъж са проповядвали евангелието и са съгрешили или за тези, които не са се покорили на призива на Бог за живота си.

Аз чух толкова отчаян вик, който изпълни сърцето ми с отчаяние.

-Няма надежда, никаква надежда! – викаше той.

Безпомощния вик идваше от ковчега. Той беше безкраен вой на съжаление.

-Колко е ужасно, Боже! – казах аз.

-Ела, - каза Исус, - нека да се приближим.

След това Той отиде до ковчега и погледна вътре. Аз Го последвах и също погледнах вътре. Изглежда, че злите духове не можеха да ни видят.

Мръсно-сива мъгла изпълваше ковчега. Това беше душа на мъж. Докато гледах, демоните тикаха своите копия в душата на мъжа в ковчега.

Никога няма да забравя страданията на тази душа. Аз извиках към Исус:

Пусни го да излезе, Господи, пусни го.

Мъчението на душата му беше такава мъчителна гледка. Само ако можеше да се освободи. Аз дръпнах ръката на Исус и го умолявах да освободи мъжа от ковчега.

Исус каза:

-Мое дете, мир, утихни.

Когато Исус проговори, мъжът ни видя и каза:

-Господи, Господи, пусни ме. Имай милост.

Аз погледнах надолу и видях кървава каша. С очите си виждах душа, а вътре в душата имаше човешко сърце и струяща от него кръв. Копията се забиваха буквално в неговото сърце.

-Сега ще ти служа, Господи. – молеше се той. – Моля Те, пусни ме.

Аз знаех, че този мъж усещаше всяко копие, пробождащо сърцето му.

-Ден и нощ той е измъчван, - каза Господ. – Той беше сложен тук от Сатана и лично той го измъчва.

Мъжът извика:

- Сега ще проповядвам евангелието. Ще разкажа за греха и за Ада. Но, моля Те, помогни ми да изляза от тук.

Исус каза:

- Този мъж беше проповедник на Божието Слово. Имаше време, когато той Ми служи с цялото си сърце и водеше много хора към спасение. Някои от тези обръщенци още Ми служат днес, много години от тогава. Похотта на плътта и измамата на богатството го заблудиха (отклониха от правия път). Той позволи на Сатана да спечели управлението над него. Той имаше голяма църква, хубава кола и голях доход. Той започна да краде от църковните дарения. Започна да поучава лъжи. Говореше най-вече полуистина и полулъжа. Той не Ми позволи да го поправам. Аз изпращах посланиците Си да му кажат да се покае и да проповядва истината, но той обичаше удоволствията на този живот, повече от живота на Бога. Той знаеше, че не трябва да поучава, нито проповядва друго, освен истината, разкрита в библията. Но преди да умре, той каза, че кръщението в Святия Дух е лъжа, и че тези, които твърдят, че имат Святия Дух са лицемери. Той каза, че може да си пияница и да отидеш на Небето, дори без покаяние.

Той каза, че Бог няма да изпрати никой в Ада, че Бог е твърде добър, за да направи това. Той стана причина мнозина добри хора да отпаднат от Божията благодат. Той дори каза, че не се нуждае от Мен, защото той бил като бог. Той отиде толкова далеч, че правеше семинари и поучаваше фалшивата си доктрина. Той погази Моето Свято Слово с краката си. И дори тогава, Аз продължавах да го обичам.

- Мое дете, по-добре е никога да не си Ме познавал, отколкото да Ме познаваш и да спреш да Ми служиш. – каза Господ.

- Само ако Те беше послушал той. – заплаках аз. – само ако го беше грижа за душата му и душите на другите.

- Той не Ме послуша. Когато го виках, той не Ме чуваше. Той обичаше лесния живот. Аз го призовавах отново и отново да се покае, но той не се върна при Мен. Един ден той бе убит и незабавно дойде тук. Сега Сатана го измъчва за това, че веднъж е проповядвал Моето Слово и е спасявал души за Моето царство. Това е неговото мъчение.

Аз гледах как демоните продължаваха да маршируват около ковчегата. Сърцето на мъжа биеше и истинска кръв течеше от него. Никога няма да забравя виковете му от болка и скръб.

Исус погледна мъжа в ковчегата с огромно състрадание и каза:

- Кръвта на много изгубени души е върху ръцете на този мъж. Много от тях са измъчвани тук в момента. – Със натезали от мъка сърца, Исус и аз се отдалечихме.

Пред нас, аз видях друга група от демони, идващи към ковчегата. Те бяха високи около 0,91 м, облечени в черни дрехи, с черни качулки на главите. Те поемаха смяната за мъчение на тази душа.

Аз си помислих как понякога гордостта ни пречи да си признаем грешките и да поискаме прошка. Ние отказваме да се покаем и да смирим себе си и продължаваме, като че ли изобщо не сме грешили. Но чуй, душо, Ада е реален. Моля те, не отивай на това място.

Тогава Исус ми показа огромен часовник, разпънат над целия свят. И аз го чух да тиктака. Стрелката, показваща часа беше на 12, а другата се движеше и спря на 3 минути от 12. Безшумно минутната стрелка се приближаваше към 12. Като се придвижваше, тиктакането ставаше по-силно и по-силно, докато изглежда, че изпълни целия свят.

Бог проговори като тромпет и Неговия глас звучеше като много води.

-Чуйте и слушайте, какво казва Духа към църквите. – каза Той. – Пригответе се, защото когато не очаквате, Аз ще дойда отново. Аз чувам ударите на часовника. 12 часа е. Младоженеца е дошъл за невестата Си.

Ти готов ли си за идването на Христос, приятелю мой? Или ще бъдеш като тези, които казват: „Не днес, Господи!“? ще извикаш ли към Него, за да бъдеш спасен? Ще Му предадеш ли сърцето си днес? Запомни, Исус може и ще те спаси от всичкото зло, ако Го призовеш днес и се покаеш. Моли се за семейството си и за възлюбените си, за да дойдат при Христос, преди да е станало твърде късно.

Слушайте Исус като казва:

-Аз ще те пазя от злото. Ще те пазя във всичките ти пътища. Ще те спася. Ще спася твоите възлюбени. Призовете Ме днес и живеете.

С много сълзи, аз се моля за вас, които четете тази книга, да осъзнаете истината преди да е станало прекалено късно. Ада е за вечността. Опитвам се по най-добрия начин да ви разкрия всичко, което видях и чух. Аз знам, че тези неща са истински.

Докато четете останалата част от тази книга, аз се моля да се покаете и да приемете Исус Христос като личен Спасител.

Аз чух Господ да казва:

-Време е да вървим. Ще се върнем отново утре.

Глава 7

Стомаха на Ада

На следващата нощ, Исус и аз се върнахме в Ада. Първо влязохме в една обширна област. До където можех да видя имаше зли дейности. Голяма част от тях беше централизирана около нас. Само на 3,05 м или повече от нас, аз забелязах особена активност – особена, защото много зли форми и демонични духове бързо влизаха и излизаха от тази област.

Сцената приличаше на сцена от филм на ужасите. До където можех да видя имаше души в мъки и злият дявал и неговите ангели бяха заети с работата си. Полумракът беше пронизван от крясъците на агония и отчаяние.

Исус каза:

-Дете, Сатана е едновременно измамник на земята и мъчител на души в Ада. Много от демоните, видени тук също излизат и на земята да нараняват, мамят и измъчват. Ще ти покажа неща, които до сега никога не са били виждани в такива детайли. Някои от нещата, които ще видиш ще се случат сега, докато други ще се случат след време.

Аз отново погледнах напред. Земята беше светлокафява на цвят, без живот, без трева, без нещо зелено. Всичко беше мъртво или умиращо. Някои места бяха студени и влажни, докато други бяха сухи и горещи. И винаги имаше отвратителна воня на горяща и гниеща плът, смесена с миризмата на мърша, застоял боклук и плесен.

- Сатана използва много капани и примки, за да измами Божиите хора. – каза Исус. – Докато пътуваме през Ада, аз ще ти покажа много от хитрините и лукави номера на дявола.

Ние вървахме само няколко метра, когато аз видях мрачен черен предмет, мъждеещ се злокобно пред нас. Изглежда, че се движеше нагоре-надолу, за да се свива и мирише. И всеки път като се движеше изпускаше ужасна воня – смрад по-лоша дори и от обикновената зловонна миризма, която изпълваше въздуха на Ада.

Аз ще се опитам да обясня това, което видях така: когато големия висящ черен обект продължаваше да се свива и разширява и да изпуска противната си миризма, аз забелязах нещо като рога – тъмни на цвят, излизащи от него и отиващи към земята. Аз осъзнах, че това беше огромно черно сърце и към него имаше много входи. Ужасяващо лошо предчувствие ме връхлетя.

Знаейки мислите ми, Исус каза:

- Не бой се. Това е сърцето на Ада. По-късно ние ще минем през него, но сега ние трябва да минем през блока с килиите на Ада.

Блока с килиите беше в кръг в стомаха на Ада. Килиите бяха високи 27,36 км. Аз погледнах напред и видях голям кафяв ров между килиите и дъното или стомаха на Ада. На мен ми изглеждаше, че рова беше дълбок 1,83 м и се чудих как ще премина оттатък. Преди да си помисля още нещо и ние бяхме на издатина, на първия етаж с килии. Издатината играеше роля на пътека около килиите и също като позиция, от където можеше да се наблюдава центъра на Ада. Исус каза:

- Тези неща са верни и истински. Смъртта и Ада един ден ще бъдат хвърлени в огненото езеро. До тогава, това е имението на Ада. Тези килии ще продължават да бъдат тук, натъкани с грешни души, измъчвани и страдащи.

Аз дадох живота си, за да не идваш ти тук. Аз знам, че тези ужаси са истински, но милостта на Моя Баща е също толкова истинска. Ако Му позволиш, Той ще ти прости. Извикай днес към Него, в Моето име.

Глава 8

Килиите в Ада

Исус и аз стояхме на издатината при първия етаж с килии. Издатината беше широка 1,22 м. Аз погледнах нагоре и до където виждах, имаше други издатини в огромния кръг наоколо, който приличаше на огромна дупка. Покрай издатината или пътеката, имаше килии, които бяха издълбани в земята. Като затворнически килии, тези килии бяха на един ред всички, като ги разделяше само 0,61 м боклук.

Исус каза:

- Този блок с килии е висок 27,36 км, започвайки от дъното на Ада. В тези килии има много души, които са били в магьосничество или окулта. Някои са били магьосници, медиуми, търговци на наркотици, идолопоклонници или хора с известни(обикновени, познати) духове. Това са душите, които са вършили найголемите отклонения срещу Бог – много от тях са били тук от стотици години. Това са тези, които не са се покаяли, особено тези, които са мамели хора и са ги отдалечили от Бога. Тези души са правили огромни лошотии срещу Господ и Неговите хора. Злото и грехът са техните любов и страст.

Като следвах Господа по пътеката, аз погледнах надолу към центъра на Ада, където имаше огромна активност. Неясна светлина изпълваше центъра постоянно и аз можех да различа движението на много форми. Докъдето можех да видя пред мен, имаше килии.

Аз си помислих, че мъченията в килиите със сигурност не може да са по-ужасни от тези, в дупките. Навсякъде около нас чувах викове и стонове и плача на осъдените в килиите. Започна много да ми прилошава. Голяма тъга изпълни сърцето ми.

Исус каза:

- Аз не позволих да чуваш тези викове до сега, дете. Но сега, Аз искам да ти покажа, как Сатана идва да открадне, да убие и да унищожи. Тук, в Ада има различни мъчения за различните души. Сатана управлява тези мъчения до деня на съда, докато смъртта и Ада бъдат хвърлени в огненото езеро. Също така, огненото езеро минава понякога през Ада.

Като вървахме по издатината, звука започна да се усилва. Силни викове идваха от вътрешността на килиите. Докато вървах след Исус, Той спря пред третата килия. Ярка светлина освети вътрешността на килията. В нея имаше стара жена, стояща върху люлеещ се стол, люлеейки се и плачейки, като че ли сърцето ѝ беше съкрушено. Не знаех защо, но бях шокирана да открия, че тази жена беше истински човек в тяло.

В килията нямаше нищо освен жената в люлеещият се стол. Стените на килията бяха направени от светла глина и мръсотия, плесенясала до земята. Предната врата обхващаше цялата предна част на килията. Беше направена от черен метал с метални решетки и ключалка. Понеже имаше голямо разстояние между решетките, Исус и аз можехме спокойно да огледаме почти цялата килия.

Цветът на старата жена беше пепелява плът смесена със сивкава багра. Тя се люлееше напред-назад. Като правеше това, сълзи си стичаха по бузите ѝ. От нейното агонизиращо изражение аз знаех, че е в голяма болка и страдаше от невидимо мъчение. Аз се чудих какво е нейното обвинение, че е затворена тук.

Изведнъж, точно пред очите ми, жената започна да променя формата си – първо стана старец, после – млада жена, след това стана жена на средна възраст и тогава отново стана старата жена, която бях видяла отначало. Шокирана, аз гледах как се преобразява.

Когато извика Исус, тя извика:

- Господи, смили си за мен. Нека да изляза от това място за мъчение. – Тя се наведе напред в стола си и се протегна към Исус, но не можа да Го достигне. Промените продължаваха. Дори нейните дрехи се променяха, така че беше облечена като мъж, като младо момиче, жена на средна възраст и старица. Тези промени отнемаха само няколко минути.

- Защо, Господи? – попитах Исус.

Тя отново извика:

- О, Господи, нека да изляза от тук, преди те да се върнат. – Сега тя стоеше пред нас, стискайки здраво решетките. – Аз знам, че Твоята любов е реална. Знам, че Твоята любов е истинска. Пусни ме да изляза!

Тогава жената извика с ужас и аз видях, че нещо започна да дере плътта от тялото ѝ.

- Тя не е това, за което се представя. – каза Господ.

Жената седна на стола си и започна да се люлее. Но сега само един скелет стоеше в люлеещия се стол – скелет, с мръсна мъгла от вътре. Там, където до преди малко имаше

облечено тяло, сега имаше почернели и изгорели кости и празни дупки за очи. Душата на жената стенеше и плачеше в покаяние към Исус. Но нейните викове идваха прекалено късно.

- На земята, - каза Исус, - тази жена беше вещица и поклонница на Сатана. Тя не само практикуваше магьосничество, но и учеше други на това. Когато беше дете, нейното семейство практикуваше черни магии. Те обикнаха тъмнината повече, отколкото светлината.

Много пъти, - каза Исус, - аз я призовавах към покаяние. Тя ми се подиграваше и отговаряше: 'Аз се наслаждавам да служа на Сатана. аз ще продължавам да му служа.' Тя отхвърли истината и не се покая от злото си. Тя обърна много хора от Господа и някои от тях са днес с нея в Ада. Ако се беше покаяла, аз щях да спася и нея и мнозина от нейното семейство, но тя не послуша.

Сатана измами тази жена да вярва, че ще получи свое царство, като награда, че му е служила. Той ѝ каза, че тя никога няма да умре, но ще живее вечно с него. Тя умря хвалейки Сатана и дойде тук и поиска от него своето царство. Сатана, бащата на лъжата, се изсмя в лицето ѝ и каза: 'Мислиш ли, че ще разделя царството си с тебе? Това е твоето царство.' И той я заключи в тази килия и я измъчва нощ и ден.

На земята тази жена обучаваше вещици – бели и черни. Един от нейните магически трикове беше да се променя от момиче в жена, в старица – дори в старец. Беше забавно в онези дни да се променя и да плаши по-малките вещици с нейната магия. Но сега тя страда с болките на Ада и нейната плът е разкъсвана с всяка промяна. Сега тя не може да я контролира и продължава да се променя от една в друга форма, но нейната истинска форма е мъгливата душа в нейния скелет. Сатана я използва за своите зли цели и ѝ се подигра. И често тя е изправена пред Сатана, за да бъде измъчвана за негово удоволствие.

Аз я призовавах много пъти и щях да я спася. Но тя не ме позна. Сега тя се моли за прошка, но е много късно. Сега тя е изгубена, без надежда.

Аз погледнах жената, която беше изгубена винаги в болка и страдание и си мислех, че тя е зла жена, но моето сърце беше съкрушено със състрадание.

- Господи, колко е ужасно! – казах аз през сълзи.

И тогава като че ли нас с Исус ни нямаше, мръсен кафяв демон със счупени крила, на ръст и размер на голяма мечка, дойде пред килията и я отвори с един ключ. Той вдигаше голям шум, като че ли да я уплаши. Жената пищеше окаяно в ужас, докато той започна да я атакува и тика навън от килията.

Исус каза:

- Този демон често я мъчи.

Аз гледах как беше измъкната от килията и отведена.

- Скъпи Господи, - попитах аз, - можем ли нещо да направим? – аз я съжалих.

- Много е късно. – отговори Исус. – Много е късно.

Глава 9

Ужасите на Ада

Аз разбрах защо хората в тези килии в стомаха на Ада бяха измъчвани по поразличен начин от всички останали. Имаше много неща, които не разбирах. Аз просто слушах Исус и записвах всичко, което чувах и виждах за слава на Бога.

До където ми стигаше погледа килиите бяха в безкраен кръг. Във всяка килия имаше по една душа. Стонове, вой, въздишки и охкания идваха от всяка килия като минавахме покрай тях.

Не вървахме дълго, когато Исус спря пред друга килия. Появи се светлина като погледнахме вътре. (Исус направи светлината.) Аз стоях и гледах една душа, която знаех, че беше в голямо мъчение. Това отново беше жена и тя беше синьо-сива на цвят. Плътта ѝ беше мъртва и частите, които бяха изгнили падаха от костите. Костите ѝ бяха обгорели до черно и тя имаше късчета от парцаливо облекло. Червеи пълзяха през нейните плът и кости. Мръсна воня изпълваше килията.

Като жената от предната килия и тази беше в люлеещ се стол. Тя държеше парцалива кукла. И като се люлееше, тя плачеше и притискаше парцаливата кукла към гърдите си. Силни ридания разтърсваха тялото ѝ и виещи писъци идваха от килията.

Исус ми каза:

- Тя също беше слуга на Сатана. Тя продаде душата си на него и докато беше жива, практикуваше всякакъв вид зло. Магьосничеството е истинско. – каза Исус. – Тази жена учеше и практикуваше магии и обърна мнозина към пътя на греха. Тези, които бяха учители на магии получиха специално внимание и огромно количество сила от Сатана, от тези, които просто я практикуваха. Тя беше гадателка и медиум за своя господар.

Тя печелеше голямо благоразположение на Сатана с всяко зло, което извършеше. Тя знаеше как да използва силите на тъмнината за себе си и за Сатана. Тя ходеше на служби, където се покланяха на Сатана и го хвалеше. За него тя беше много мощна жена.

Аз се чудих колко ли души тя е измамил за Сатана. Погледнах нейната костна обвивка на нейната душа, плачеща над една парцалива кукла – просто мръсно парче плат. Тъга изпълни сърцето ме и очите ми се напълниха със сълзи. Тя така здраво стискаше куклата, като че ли тя можеше да ѝ помогне. Миризмата на смърт изпълваше мястото.

Тогава аз видях, че тя започна да се променя, също като другата жена. Първо тя беше старица от 30-те години, а после – млада съвременна жена. Отново и отново тя правеше тези фантастични промени точно пред очите ни.

- Тази жена, - каза Исус, - беше еквивалент на проповедник за Сатана. Точно както истинското евангелие ни се проповядва от истински служител, така и Сатана има свои фалшиви служители. Тя имаше най-мощният вид сатанинска сила, за която тя продаде душата си в замяна. Сатанинските зли дарове са обратната страна на монетата с духовни дарби, които Исус предаде на вярващите. Това е силата на тъмнината.

Тези работници на Сатана работят в окулта, магазините за магии като гледачи на ръце и по много други начини. Един медиум на Сатана е мощен сатанински работник. Тези индивиди са крайно измамени и са се продали напълно на Сатана. Някои работници на тъмнината не могат дори да говорят със Сатана, докато техните медиуми не говорят за тях. Те правят човешки и животински жертвоприношения на дявола.

Много хора дават душите си на Сатана. Те избират да служат на него вместо на Мен. Техния избор е смърт, докато не се покаят от греховете си и не Ме призоват. Аз съм верен и ще ги спася от греховете им. Много са продали душите си на Сатана, мислейки си че ще живеят вечно. Но те ще умрат от ужасна смърт.

Сатана все още мисли, че може да победи Бог и разрушава Божия план, но той беше победен на кръста. Аз взех ключовете от Сатана и имам всичката власт на небето и земята.

След като жената умря, тя дойде направо в ада. Демоните я доведоха при Сатана, където тя разгневена попита, защо демоните имат контрол над нея, понеже на земята тя мислеше, че ги контролира. Там те изпълняваха всяко нейно нареждане. Също така, тя помоли Сатана за царството, което той ѝ обеща.

Сатана продължи да я лъже дори след нейната смърт. Той ѝ каза, че ще я върне към живот и ще я използва отново за целите си. Чрез измама, тя хвана за него много души, така че неговите лъжи ѝ звучаха правдоподобно.

Но накрая, Сатана ѝ се изсмя и я презря. Той ѝ каза: 'Аз те измамих и те използвах през цялото време. Никога няма да споделя своето царство с тебе.'

Дяволът помахаше с ръка на жената и изглежда, че нейната плът беше раздрана от костите ѝ. Тя изкрещя в болка, когато голяма черна книга беше донесена пред Сатана. Той я отвори и търсеше с пръст, докато откри нейното име.

- О, да, - каза Сатана, - ти ми служи добре на земята. Ти ми доведе повече от 500 души. - Той я излъга като ѝ каза - Твоето наказание няма да бъде толкова лошо като на другите.

Кикот и зъл смях прокънтя. Сатана стана, посочи с пръст жената и силен вятър се надигна и изпълни мястото. Звук като от виеща гръмотевица се надигна от него.

- Ха-ха, - каза дявола, - вземи си царството, ако можеш. - Тогава невидима сила я блъсна на земята.

- Тук ти също ще ми служиш. - Сатана се смееше, докато жената се опитваше да стане. Тя крещеше в болка, докато плътта ѝ продължаваше да бъде разкъсвана от демони. Тя беше завлечена отново в килията си. Тя си спомни обещанията на Сатана. Той ѝ беше казал, че ще има всичката сила; че тя никога няма да умре; че ще има сила над смъртта и живота - и тя му беше повярвала. Беше ѝ казано, че Сатана ще спре всеки, който иска да я убие. Сатана ѝ каза много лъжи и ѝ обеща много неща. Исус каза:

- Аз дойдох да спася всички хора. Моето желание е всички изгубени да се покаят и извикат към Мен. Моята воля е никой да не погине, но да имат вечен живот. Тъжно е да го кажа, но повечето няма да се покаят от греховете си преди да умрат и ще отидат в Ада. Но пътят към Небето е еднакъв за всички. Ти трябва да се новородиш, за да влезеш в Божието царство. Ти трябва да дойдеш при Отец в Моето име и да се покаеш за греховете си. Ти трябва искрено да предадеш сърцето си на Бога и да Му служиш.

Дете, - продължи Исус, - следващото нещо, което ще ти разкрия е дори още по-ужасно. Аз знам, че ще те натъжи. Също така, Аз искам света да чуе и да знае какво Духът казва на църквите.

В тези килии, доколкото можеш да видиш, има измъчвани души. Всеки път, когато се напълни килия, Ада се разширява, за да поеме още повече души. В Ада, ти можеш да усещаш с всичките си сетива. И ако си бил сляп на земята, ще бъдеш сляп и в Ада. Ако си имал само една ръка на земята, в Ада ще имаш също една ръка.

Трябва да ви кажа да се покаете, защото Адът е ужасно стряскащо място; място на ужасна мъка и вечни викове на разкаяние (съжаление). Моля ви, умолявам ви да повярвате това, което ви казвам, защото е истина. За мен беше толкова трудно, че ми прилошаваше много пъти по времето, когато подготвих тази книга-доклад.

В ада видях неща, които са прекалено ужасни за разказване. Дори по-ужасни от виковете от измъчване, от вонята от разлагаща се плът и ужаса от огньовете на Ада в дълбоките дупки. Също така, видях неща, които Бог не ми позволи да напиша.

Когато ти умреш на земята, ако си новороден чрез Божия Дух, твоята душа отива на Небето. А ако си грешник, когато умреш, незабавно отиваш в горящия Ад. Демони с тежки окови ще завлекат душата ти през вратите на Ада, където ще бъдеш хвърлен в дупката и ще бъдеш измъчван. По някое време ще бъдеш заведен пред Сатана. Ти разбираш и чувстваш всичко, което ти се случва в Ада.

Исус ми каза, че в Ада има място наречено „забавен център“ (или център за забавление). Душите, които са ограничени в дупките не могат да бъдат заведени там. Също така, Той ми каза, че въпреки че за различните души има различни мъчения, всички биват изгаряни с огън.

Забавния център има форма на циркова арена. Няколко хора, които ще бъдат забавлението, се довеждат в средата на кръга. Това са хора, които съзнателно са служили на Сатана на земята. Това са хора, които със свободната си воля са избрали да следват Сатана вместо Бог. Около арената има другите души, с изключение на тези в дупките.

Тези, в центъра на кръга, са били водачи в окултния свят преди смъртта си. Те са били медиуми, магьосници, гадатели, вещици и екстрасенси – тези, които са направили съзнателен избор да служат на Сатана.

Когато са били живи на земята, те са измамили мнозина да следват Сатана и да съгрешават. Тези, които са били измамени да съгрешат, идват и измъчват своите измамници. На тях им е позволено един по един да идват и да ги измъчват.

При едно от мъченията, техните духовни кости се отделят и се погребват в различни части на ада. Душата буквално е разкъсана и частите разпилени навсякъде в Ада за някакъв вид демоничен животински лов. Обезобразените души изпитват огромна болка. Тези, които са отвън арената могат да хвърлят камъни върху тези, вътре в кръга. Всеки възможен метод за измъчване е позволен. Измъчваните души викат за смърт, но това е вечната смърт. Сатана дава заповедите всичко това да бъде извършено. Това е забавният център.

Исус каза:

- Аз взех ключовете за Ада от Сатана преди много години. Аз дойдох, отворих килиите и пуснах Моите хора на свобода. Защото във времето на Стария Завет, преди Аз да дам живота си на кръста, Рая беше разположен близо до Ада. Преди, тези килии бяха в Рая, сега – Сатана ги използва за своите зли цели и направи още.

О, читателю, ще се покаеш ли за греховете си преди да е станало късно за вечността? Защото всички ще дойдат пред Мен за съд. Раят беше преместен, когато Аз умрях и възкръснах отново чрез силата на Бог, Моя Баща.

Отново ще ти кажа, че тези килии, високи 27,36 км, служат като затвор за тези, които някога са били работници на тъмнината, за тези, които са били въввлечени във всякакъв вид грях, свързан с демонични сили, окулта или поклонение на Сатана.

Исус каза:

- Ела, искам да ти покажа нещо.

Веднага ние се издигнахме 0,80 км във въздуха, в центъра на стомаха на Ада и в средата на високия 27,36 км блок от килии. Почувствах се като че ли съм в кладенец, където поради тъмнината не се виждаше нито дъното, нито изхода. Жълта светлина започна да изпълва мястото. Аз здраво се държах за ръката на Исус.

- Скъпи Господи, - попитах аз, - защо сме тук?

Изведнъж се появи вятър със силата на ураган и мощен връхлиташ звук. Огромни вълни от огън започнаха да се надигат по стените на килиите, изгаряйки всичко по пътя си. Пламъците достигаха вътрешността на всяка килия и донасяше жалки викове от болка и страдание. Въпреки, че Исус и аз не бяхме докоснати от пламъците, страх ме изпълни, като гледах душите на изгубените, бягащи из малките килии, опитвайки се да намерят безопасно място.

Един зъл звук започна да се чува, усилвайки се, в ляво от нас. Аз погледнах и Сатана стоеше прав, с гръб към нас и целият беше в пламъци. Но той не изгаряше, защото самият той бе причината за огъня. Сега той стоеше погълнат в пламъци, наслаждавайки се на виковете на тези бедни изгубени души. Когато Сатана си мръдна ръката, големи огнени топки се изстреляха от него.

Сърцераздиращи писъци и силни крясъци от болка дойдоха от килиите. Душите вътре изгаряха живи, чрез този огън, по-горещ от огненото езеро и все пак не можеха да умрат. Демоните се присъединиха към Сатана, докато обикаляше килиите, измъчвайки душите и заедно се смееха.

Исус каза:

- Сатана се храни със зло. Той се прославя в болката и страданието и добива сила от това.

Аз гледах Сатана, който изглеждаше като червено-жълт пламък с кафяв оттенък накрая. Див и бурен вятър духаше неговите дрехи, които не изгаряха. Миризмата от горяща плът изпълни въздуха и аз осъзнах отново, че ужасите на ада са реални. Сатана вървеше през пламъците и те не го изгаряха. Въпреки, че видях само неговия гръб, аз можех да чуя зловеция му смях навсякъде.

Гледах как Сатана се възнасяше в облак от дим, издигайки струята огън нагоре до тавана на стомаха на Ада. Аз чух как той се обърна и с висок глас заяви, че докато всички тези души не му се поклонят, той ще ги води в забавния център.

- Не, молим те, Сатана, ще ти се покланяме, - викаха те в единство като започнаха да се покланят на дявола. И колкото повече му се покланяха, толкова повече се увеличаваше тяхното желание за поклонение. По-силни и по-силни ставаха звуците на хвала, докато подпорите на Ада се изпълниха с шума.

Исус каза:

- Всички, които са в килиите са чули истинското евангелие, докато са били живи на земята. Много пъти Моето спасение им е било предлагано. Много пъти Моя Дух ги е привличал, но те не чуваха, нито идваха при Мен, за да се спасят. Докато Исус говореше, Сатана казваше на своите субекти:

- Ха-ха, това е вашето царство, единственото, което някога ще имате. Моето царство покрива цялата земя и света под нея. – Аз го чух да вика, – Това е вашия живот за вечността!, докато виковете на съжаление идваха от горящите килии.

Исус каза:

- Моето спасение е безплатно. Който иска, нека да дойде и да бъде спасен от това място на вечно наказание. Аз няма да го изгоня. Ако ти си бил вещица или магьосник дори ако си имал написано споразумение с дявола, Моята сила ще го развали и Моята пролята кръв ще те спаси. Аз ще отнема от твоя живот злото проклятие и ще те изкупя от Ада. Дай ми сърцето си, за да те освободя от оковите.

Глава 10

Сърцето на Ада

През нощта аз ходех с Исус в Ада. През деня, Адът беше винаги пред очите ми. Аз се опитвах да кажа на другите за това, което бях видяла, но те не ми вярваха. Аз се почувствах толкова сама и само чрез Божията милост можех да продължа. Цялата слава принадлежи на Господ Исус Христос.

На следващата нощ ние отново се върнахме в Ада. Ние вървахме в покрайнините на стомаха на Ада. Аз разпознавах места, където бяхме преди. Същата гниеща плът, същата воня на зло, същия престоял горещ въздух беше навсякъде. Аз вече бях много уморена.

Исус, знаейки мислите ми, каза:

- Аз никога няма да те оставя, нито забравя. Знаем, че си уморена, но Аз ще те укрепя.

Исусовото докосване ме укрепи и ние продължихме. Пред нас аз видях голям черен обект, голям почти колкото бейзболно игрище, което изглежда се движеше нагоре-надолу. Аз си спомних: беше ми казано, че това е „сърцето на Ада“.

От това черно сърце излизаха неща, които приличаха на огромни ръце или рогове. Те излизаха от него и отиваха нагоре към земята, извън ада и над земята. Аз се чудих дали това не са роговете, за които говори библията.

Земята беше кафява и суха навсякъде около сърцето. На около 9,14 м във всяка посока земята беше изгорена и изсъхнала – ръждивокафява на цвят. Сърцето беше на цвят най-черното черно, но с него беше смесен и друг цвят като люспите на змийска кожа. Ужасна воня идваше от сърцето всеки път, щом то биеше. То се движеше като истинско сърце – нагоре-надолу. Около него имаше поле от зла сила.

Смаяна аз гледах това зло сърце и се чудих каква ли беше целта му!

Исус каза:

- Тези израстъци, които приличат на артерии на сърцето, са тръби, които излизат на земята да изливат зло там. Това са роговете, които видя Данаил и те представят злите царства на земята. Някои вече са били, други - са, а трети ще бъдат. Зли царства ще възникнат и Антихрист ще управлява много хора, места и неща. Ако е възможно, дори избраните ще бъдат измамани от него. Мнозина ще се обърнат и ще се поклонят на звяра и неговия образ.

От тези израстъци или рогове, ще израстат по-малки. От малките, ще дойдат демони, зли духове и всякакви лоши сили. Те ще бъдат освободени на земята и инструктирани от Сатана да вършат много зли дела. Тези царства и зли сили ще се покоряват на звяра и мнозина ще го последват към унищожението. От тук, от сърцето на Ада започват тези неща.

Това ми каза Исус. Той ми каза да ги запиша и да ги сложа в книгата, да ги кажа на света. Тези думи са верни. Тези откровения ми бяха дадени от Господ Исус Христос, така че мнозина да узнаят и да разберат делата на Сатана и злите планове, които той планира за в бъдеще.

Исус каза:

- Последвай ме.

Ние тръгнахме по едни стълби към сърцето, където имаше отворена врата пред нас. В сърцето беше абсолютна тъмнина. Аз чувах звуци от викове и там вонята беше толкова ужасна, че едва дишах. В тъмнината виждах единствено Исус. Аз вървах много близо до Него.

И тогава, изведнъж, Исус изчезна! Немислимото се случи. Аз бях сама в сърцето на Ада. Ужаса ме завладя. Страхът се вкопчи в душата ми и смъртта ме хвана.

Аз извиках към Исус:

- Къде си? Къде си? О, моля Те, върни се, Господи!

Аз виках и виках, но нямаше отговор.

- О, Боже мой, - ридаех аз, - трябва да изляза от тук.

Аз започнах да бягам в тъмнината. Когато пипнех стените, те като че ли дишаха, движеха се към моите ръце. И тогава, аз вече не бях сама.

Чух звук от смях, когато два демона, обградени от неясна жълта светлина, хванаха двете ми ръце. Бързо сложиха вериги около тях и започнаха да ме влачат надолу, по дълбоко в сърцето. Аз виках към Исус, но нямаше отговор. Аз пицях и се борех с цялата си сила, но те ме влачеха като че ли изобщо не се съпротивлявах.

Като влизахме по-дълбоко в сърцето, аз почувствах ужасяваща болка, когато някаква сила се отърка в мен. Като че ли плътта ми беше откъсната от мен. Аз извиках от ужас.

Моите похитители ме завлякоха в една килия и ме хвърлиха вътре. Аз крещях дори по-силно, докато те заключваха вратата. Те се изсмяха саркастично и казаха:

- Викането няма да ти донесе нищо добро. Когато дойде твоето време, ще бъдеш заведена пред нашия господар. Той ще те измъчва за свое удоволствие.

Отвратителната миризма от сърцето се беше просмукала в тялото ми.

- Защо съм тук? Какво не е наред? Да не полудях? Пуснете ме, пуснете ме! – крещях без никаква полза.

След малко аз започнах да чувствам стените на килията, в която бях. Тя беше кръгла и мека като нещо живо. Тя беше жива и започна да се движи.

- О, Господи, - извиках аз. – какво става? Исусе, къде си? – Но чух само ехото от моя глас в отговор.

Страх, най-ужасяващия страх, сграбчи душата ми. За първи път, откакто Исус ме остави, аз започнах да осъзнавам, че съм без никаква надежда. Аз ридаех и призовавах името на Исус отново и отново. Тогава чух в тъмнината един глас да казва:

- Няма никаква полза да викаш Исус. Той не е тук.

Неясна светлина започна да изпълва мястото. За първи път аз можех да виждам другите килии – килии като моята, закрепени към стените на сърцето. Пред нас имаше някакъв вид мрежа и вътре във всяка килия имаше някаква лепкаво и кално вещество, което минаваше през всички килии.

Женски глас от съседната килия ми каза:

-Ти си изгубена в това място на мъчение. От тук няма измъкване.

Аз едва можех да я видя в неясната светлина. Тя беше будна, както и аз, но обитателите на другите килии като че ли спяха или бяха в транс. - Няма надежда, - викаше тя. – Никаква надежда.

Чувство на силна самота и крайно отчаяние дойде върху мен. Думите на жената не ми помогнаха. Тя каза:

-Това е сърцето на Ада. Тук сме измъчвани, но не толкова лошо, както на други места в Ада.

По-късно аз открих, че тя беше излъгала, че тук мъченията бяха по-малко лоши, от колкото другаде в Ада.

-Понякога, - продължи тя, - ни водят при Сатана и той ни измъчва за собствено удоволствие. Сатана се храни от нашата болка и силата му се увеличава от нашите викове на отчаяние и мъка. Нашите грехове са винаги пред нас. Ние знаем, че не бяхме богоугодни. Също така знаем, че веднъж сме познали Господ Исус, но Го отхвърлихме и се отвърнахме от Бога. Ние правихме това, което на нас ни беше угодно. Преди да дойда тук, аз бях проститутка. Взимах мъже и жени заради парите им и наричахме това, което правим „любов“. Аз разруших много домове. Много лесбийки, хомосексуалисти и прелюбодейци има в тези килии.

Аз виках в тъмнината:

-Аз не принадлежа на това място. Аз съм спасена. Принадлежа на Бог. Защо съм тук? – Но отговор нямаше.

Тогав се върнаха демоните и отвориха вратата на килията ми. Единия ме дърпаше, а другия ме буташе по грубата пътека. Докосването на демоните беше като изгарящ огън по моята плът. Те ме нараняваха.

-О, Исусе, къде си? Моля Те, помогни ми, Исусе! – виках аз.

Бушуващ огън изскочи пред мен, но спря преди да ме докосне. Сега изглеждаше като че ли плътта ми беше разкъсвана от тялото ми. Най-мъчителната болка, която можех да си представя ме връхлетя. Аз бях неимоверно много наранена. Нещо невидимо разкъсваше тялото ми, докато зли духове, във формата на прилепи ме хапеха навсякъде. - Скъпи Исусе, - виках аз, - къде си? О, моля Те, измъкни ме от тук!

Аз бях бутана и дърпана, докато дойдох до едно широко място в сърцето на Ада, тогава бях хвърлена пред мръсен тип олтар. Пред олтара имаше отворена голяма книга.

Аз чух зъл смях и разпознах, че лежах в мръсотията пред Сатана.

Сатана каза:

-Най-послед те имам!

Аз се отдръпнах в ужас, но скоро осъзнах, че той не гледаше мен, а някой пред мен. Сатана каза:

-Ха-ха, най-накрая мога да те премахна от лицето на земята. Нека да видим какво да бъде наказанието ти.

Той разлисти книгата и търсеше с пръста си по страниците. Беше извикано името на душата и наказанието беше дадено.

-Скъпи Исусе, - извиках аз, - може ли всичко това да е истинско?

Аз бях следващата и демоните ме бутнаха на платформата и ме натиснаха да се поклоня пред Сатана. Същия зъл смях прогърмя.

-От дълго време те чакам и най-накрая те получих, – извика той със зловна наслада. – Ти се опита да ми избягаш, но сега си моя.

В мен дойде страх, не изпитван никога до сега. Моята плът отново беше разкъсана от мен и огромна верига беше увита около тялото ми. Аз се погледнах, когато ми слагаха веригата. Изглеждах точно като другите. Бях скелет, пълен с мъртви човешки кости.

Червеи пълзяха из мен и огън гореше в краката ми и ме обгръщаше в пламъци.

Аз извиках отново:

-О, Господи Исусе, какво стана? Къде си, Исусе?

Сатана продължаваше да се смее.

-Исус го няма тук, - каза той. – Сега аз съм твоя цар. Ти ще бъдеш тук, с мен завинаги. Сега ти си моя.

Аз бях уловена от най-ужасните емоции. Не можех да почувствам Бог, нито любов, нито мир, нито топлота. Но можех да почувствам с изострените си сетива страх, омраза, измъчваща болка и извънредна мъка. Аз виках към Господ Исус да ме спаси, но нямаше отговор.

Сатана каза:

-Сега аз съм твоят Господ! – и вдигна ръка, за да извика демон до себе си. Веднага, грозен зъл дух дойде на платформата, където стоях аз и ме сграбчи. Той имаше голямо тяло, с лице като на прилеп, нокти за ръце и зла воня се носеше от него.

-Какво да правя с нея, Господ Сатана! – попита злият дух, докато друг демон, целия окосмен и с лице като на див глиган също ми сграбчи.

-Заведи я в най-дълбоката част на сърцето, където ужасите да са винаги пред лицето ѝ. Там тя ще се научи да ми вика Господ.

Бях завлечена в тъмно, мрачно място и хвърлена върху нещо лепкаво и студено. О, как може едновременно да се почувства студ и изгаряне? Аз не знам. Но огънят изгаряше моето тяло и червеите пълзяха из вълне и през мен. Стоновете на мъртвите изпълваха въздуха.

-О, Господи Исусе, - виках в отчаяние аз, - защо съм тук? Скъпи Боже, нека да умра!

Внезапно светлина изпълни мястото, където стоях. Появи се Исус и ме прегърна и на мига аз бях у дома си.

-Скъпи Господи Исусе, къде беше? – изплаках аз, докато сълзи се стичаха по бузите ми.

Нежно Исус ми каза:

- Дете Мое, Адът е реален. Но ти никога не можеш да си сигурна, ако лично не го преживееш. Сега ти знаеш истината и какво всъщност е да си изгубен в Ада. Сега можеш да разкажеш на другите за него. Аз трябваше да те прекарам през това, за да знаеш, без да се съмняваш.

Бях толкова тъжна и толкова уморена. Аз се отпуснах в прегръдката на Исус. И въпреки че Той ме възстанови изцяло, аз исках за избягам далеч – от Исус, от моето семейство, от всички.

През следващите дни в къщи, аз бях много зле. Моята душа беше така тъжна и ужасите на Ада бяха винаги пред очите ми. Минаха много дни преди напълно да се възстановя.

Глава 11

Външната тъмнина

Нощ след нощ, Исус и аз се връщахме в Ада, за да мога да запиша тези ужасяващи истини. Всеки път, когато ние минавахме покрай сърцето, аз вървах много близо до Исус. Огромен страх сграбчваше моята душа всеки път, когато си спомнях какво ми се случи там. Аз знаеш, че трябваше да продължа да призовавам души към спасение. Но само чрез Божиите чудеса, аз можех да се върна тук.

Ние спряхме през група демони, които пееха, скандираха и хвалеха Сатана.

Изглежда те много си наслаждаваха на това. Исус каза:

- Аз ще ти позволя да чуеш какво пеят.

- Ние ще отидем в тази къща днес и ще измъчваме стопаните й. Ние ще получим повече сила от Господ Сатана, ако го направим както трябва. – казваха те. – Гър, да, ние ще причиним много болка и болест там и много мъка на всички там. – Те започнаха да танцуват и да пеят лоши песни, като се покланяха на Сатана, прославен в злото. Един демон каза – ние трябва много да внимаваме за тези, които вярват в Исус, защото те мога да ни изгонят.

- Да, - каза друг, - в името на Исус ние трябва да напуснем.

Тогава трети се обади:

- Но ние няма да ходим при тези, които познават Исус и силата в Неговото име.

- Моите ангели, - каза Исус, - пазят Моите хора от тези зли духове и тяхната работа не успява. Също така Аз пазя и мнозина от неспасените, макар че те не го узнават. Много от Моите ангели работят, за да спрат злите планове на Сатана.

Исус продължи:

- Има много демони на земята и във въздуха. Аз ще ти позволя да видиш някои от тези демони, а други няма да видиш. Ето защо истината за добрата новина трябва да бъде проповядвана на всеки. Истината ще освободи хората и Аз ще ги пазя от злото. В Мое име има освобождение и свобода. Аз имам цялата сила на небета и земята. Не се страхувайте от Сатана, но бойте се от Бога!

Като вървахме през Ада, Исус и аз стигнахме да много голям и много тъмен мъж. Той беше обгърнат в тъмнина и изглеждаше като ангел. Той държеше нещо в лявата си ръка. Исус каза:

- Това място се нарича външна тъмнина.

Аз чух плач и скърцане със зъби. Никъде до сега нямаше такава безнадеждност, каквато почувствах тук. Ангелът през нас нямаше крила. Той беше висок около 9,14 м и знаеше точно какво прави. Той имаше голям диск в лявата си ръка и бавно се обръщаше с този диск, издигайки го високо като че ли беше готов да го хвърли.

В средата на диска имаше огън и тъмнина по края му. Ангелът държеше ръцете си под диска и достигаше доста назад, за да придобие по-голямо засилване.

Аз се чудех кой е този ангел-гигант и какво щеше да прави.

Исус, знаейки мислите ми каза отново:

- Това е външната тъмнина. Спомни си какво казва Моето Слово, Децата на царството ще бъдат хвърлени във външната тъмнина, където ще има плач и скърцане със зъби.

- Господи, - казах аз, - искаш да кажеш, че Твоите слуги са тук?

Да, - каза Исус, - слуги, които са се отвърнали, след като съм ги призовал. Слуги, които обикнаха света повече от Мен и се върнаха да се търкалят в калта на греха. Слуги, които не устояха истината и светостта. По-добре е никога да не започваш, отколкото да започнеш да Ми служиш и да се върнеш обратно.

- Повярвай Ми, - каза Исус, - ако съгрешиш, ти имаш адвокат при Отец. Ако се покаеш от греха си, Аз ще бъда верен да те изчистя от всичката несправедност. Но ако не се покаеш, Аз ще дойда във време, когато не Ме очакваш и ти ще бъдеш отрязан заедно с невярващите и хвърлен във външната тъмнина.

Аз гледах тъмния ангел, докато той хвърляше големия диск далеч, далеч в тъмнината.

- Моите думи означават точно това, което се казва: те ще бъдат хвърлени във външната тъмнина.

И тогава, внезапно ние с Исус летяхме след диска в пространството. Задминахме го и спряхме да го погледаме.

В центъра му имаше огън и хора плуваха в него и извън него, под и над пламтящите вълни. Там нямаше демони или зли духове – само горящи в море от огън души.

Отвън диска беше най-черната тъмнина. Само светлината от пламъците в диска осветяваше нощта. При тази светлина аз видях някои хора да се опитват да плуват към края на диска. Някои почти достигаха до ръба, когато всмукващата сила от вътрешността на диска ги влачеше отново в пламъците. Аз гледах как техните форми се превръщаха в скелети с мъгливо сиви души. Знаех, че това беше просто още една част от Ада.

И тогава, аз видях като във видение, ангели да отварят печати. Под печатите изглежда имаше заключени нации и царства. Когато ангелите строшаваха печатите – мъже и жени, момчета и момичета маршируваха право към пламъците.

Аз гледах ужасяващо и се чудих дали не познавах някой от падналите слуги на Господа, които маршируваха покрай мен. Аз не можех да си обърна главата настрани от маршируващите към огъня души, а и никой не се опитваше да ги спре. Аз извиках: - Господи, моля те спри ги преди да стигнат до огъня!

Но Исус каза:

- Този, който има уши, трябва да слуша. Този, който има очи, трябва да гледа. Дете Мое, викай срещу греха и злото. Кажу на Моите слуги да бъдат верни и да призовават името на Господа. Аз те превеждам през това ужасно място, за да им кажеш за Ада.

Исус продължи:

- Някои няма да ти повярват. Някои ще кажат, че Бог е прекалено добър, за да изпраща мъже и жени в Ада. Но им кажи, че Моето слово е истинско, вярно. Кажу им, че страхливите и невярващите ще намерят мястото си в огненото езеро.

Глава 12

Рогове

Исус каза:

- Тази нощ, дете Мое, ще отидем в различна част от сърцето на Ада. Искам да ти кажа за роговете и да ти покажа как те ще бъдат използвани да разпръснат зли духове и демонични сили по лицето на земята.

Докато Исус говореше, аз започнах да виждам отворено видение. В него, аз видях стара фермерска къща – мъртва и сива на вид – заобградена с много мъртви дървета и висока мъртва трева. Двора около къщата беше с разхвърлени мъртви неща. Там нямаше живот. Къщата изглежда, че беше укрепена в ъглите и потъваше в средата на полето. Наоколо не се виждаше никаква друга постройка.

Смъртта беше навсякъде. Аз знаех, че тази ферма беше част от ада, но все още не разбирах какво виждам. Вътре, зад мръсните прозорци, се чернееха големи сенки с човешки вид. Имаше нещо зло във вида им. Една от сенките отиде до входната врата и я отвори.

Аз гледах как огромен мъж с извънредно големи мускули излезе от вратата и се разхождаше по верандата. Аз го виждах много ясно. Беше висок около 1,80 м, с огромно телосложение. Цвета му беше същият като на всичко наоколо – мъртво сив. Той беше облечен само в чифт мъжки панталони. Те също изглеждаха сиви и мъртви като оголената горна част на тялото му. Плътта му беше като люспи и главата му беше много голяма. Всъщност, главата му беше толкова голяма, че краката му се прегъваха под тежестта на такъв голям товар. Краката му бяха копита като на прасе. Лицето му беше сурово и зло и изглежда беше много стар. Очите му бяха мъртви и лицето му беше много широко.

Във видението, аз видях това ужасно създание да се разхожда по старата веранда. Земята се тресеше, когато той стъпваше и рогове израстваха от главата му – големи рогове, който растяха и растяха. Като вървеше, аз видях, че роговете растяха бавно, но постоянно. Започнаха да изникват и други рогове от главата му. От големите изникваха малки. Главата му приличаше на глава на звяр – силен зъл звяр, пълен с разрушение. С всяка негова стъпка, земята трепереше.

Исус каза:

- Гледай!

Аз гледах роговете, как те си пробиваха път нагоре и завършваха в домове, църкви, болници, офиси и сгради от всякакъв вид по цялата земя. Роговете причиняваха големи вреди навсякъде по земята. Гледах как звярът говори и зли духове бяха пуснати на земята. Видях много хора, съблазнени от тези демонични сили и падащи в примките на Сатана.

Ние сме във война – доброто срещу злото, си помислих аз.

- Ние сме във война, - чух да казва Духа на Господа. - Доброто срещу злото. Мрачни облаци идваха от роговете и скриваха много зли форми, които излизаха на земята. Всички мерзости, които Бог мразеше бяха там. Видях да се издигат царства от земята и милиони хора започнаха да следват тези зли сили. Аз видях старите рогове да се премахват и нови поникваха на тяхно място.

Чух Исус да казва:

- Това, което се случва сега е началото! Тези неща са, бяха и ще бъдат. Хората ще започнат да обичат себе си вместо Бог. Злото ще бъде яростно (необуздано) в последните дни. Мъжете и жените ще обичат своите домове, своите коли, своята земя, своите сгради и бизнес, своето злато и сребро повече, отколкото Мен.

- Покайте се, - каза Той – защото Аз съм ревнив Бог. Нищо не може да бъде поставено пред поклонението пред Мен – нито синове или дъщери, нито съпруги или съпрузи. Защото Бог е Дух и трябва да Му се покланяте в Дух и истина.

Аз гледах как роговете се движеха по лицето на земята, издигайки се високо в небето. Нови царства възникваха и по земята имаше война и унищожение. Тези, които почитаха звярът бяха много.

Злият звяр с роговете ходеше напред назад като че мислеше и земята се тресеше под тежестта му. След няколко минути той се прибра в къщата. Тъмни облаци дойдоха и мнозина бяха мъртви по земята.

Аз видях света по време на Голямата скръб и започнах да се моля с цялото си сърце, „О, Господи, помогни ни“, виках аз. Тогава, два големи звяра в духовна форма се надигнаха от земята и започнаха да воюват помежду си. Аз знаех, че те идват от Ада.

Море от хора стоеше и гледаше битката между тези две зли неща. И тогава, аз видях, че нещо между тях започна да изниква от земята. Те спряха да се бият и стояха от двете страни на един голям кораб. И двата звяра се опитваха да разрушат кораба, но не можеха. Те го бутаха надолу към земята и го заровиха помежду си. Те отново стояха лице в лице и бяха готови да подновят битката си.

- Гледай! – чух да казва един глас.

Като гледах, една светлина излезе от земята, където беше погребан кораба. Тогава корабът се появи отново на повърхността и стана голям диск. Двата звяра започнаха да променят формата си и станаха големи и черни. Отпред в диска се отвори врата и силна струя светлина откри летящи стълби. Стълбите слизаха надолу в земята и аз чух глас да казва: „В Ада!“

Във въздуха имаше силно усещане за зло и аз се почувствах изгубена и несъвършена, докато гледах. От диска излезе парализираща сила, а аз нямаше къде да избягам. Почувствах се в капан, въпреки че бях в Духа.

Почти веднага, Исус ме издигна нависоко, докато видението остана ниско долу. Но сега стълбите се превърнаха в ескалатор, които се движеше нагоре надолу към сърцето на земята. Когато бях до Исус, се чувствах защитена и на сигурно място. - Това ще излезе от Ада, - чух да казва един глас.

Исус каза:

- Това ще бъде. Това още идва. Запиши, да за научат всички.

В моето видение, ескалатора издигаше от долу демонични сили и зли духове. Двата звяра стояха по един от всяка страна на кораба и аз ги видях отново да се променят. Чух звука от силен вик – звук от двигатели, работещи на пълни обороти. Главите на зверовете се уголемиха и светлина започна да запълва техните ръце. Видях като че ли зверовете и корабът бяха обединени заедно.

Много души, вървейки като че ли на сън, маршируваха към един от зверовете. С часове аз гледах тази страховита гледка, докато накрая единия от зверовете, който наблюдавах беше натъпкан с хора. От първия звяр се разнесе силен рев, сякаш самолет се готвеше да отлети. Звярът получаваше силата си от кораба. Когато започна да лети, той отново приличаше на човек. Неговата глава като че ли беше пълна със светлина и огромна сила излизаше от него.

Когато той изчезна в небето, неговата глава отново стана кораб.

Все още чувах звука от първият звяр, като гледах как вторият се пълни с души. Когато се напълни, го видях да се стрелва като ракета напред. Той се присъедини към другия звяр и те двамата бавно се движеха към сивото небе. Вторият звяр също прие форма на човек. Аз чувах техния силен рев, докато се губеха от погледа ми.

Чудех се какво означава това. Видях корабът, или дискът отново да се връща в земята. Тя се затвори над него и той отново изчезна от поглед. Видението започна да изчезва и аз видях голяма съдебна зала и си помислих за съда пред големия бял престол.

Глава 13

Дясната ръка на Ада

След първото видение, Исус и аз отидохме в друга част на Ада. Исус каза:

- Тези неща, които ще видиш са за последното време.

Друго видение се появи пред мен.

Исус каза:

- Ние сме в дясната ръка на Ада.

Ни се изкачихме на висок сух хълм. На върха му аз погледнах надолу и видях въртяща се река. Нямаше огнени дупки, нито демони, нито зли духове, само широка река, течаща покрай невидими брегове. Бреговете бяха скрити в тъмнината. Исус и аз вървахме близо до реката и аз видях, че тя беше пълна с кръв и огън.

Когато се вгледах, видях много души, оковани и вързани един за друг. Тежестта на оковите ги дърпаше към дъното, под повърхността на огненото езеро.

Душите в Ада бяха в огъня на Ада. Също така те бяха във формата на скелет с мъгливо сиви души отвътре.

Какво е това? – попитах Господ.

- Това са душите на невярващите и неблагочестивите. Това са тези, които са обикнали собствената си плът вместо да обичат Бога. Тези са мъже, обичащи мъже и жени, обичащи жени, които не са се покаяли, за да бъдат спасени от техните грехове. Те се наслаждаваха на живота си в грях и отхвърлиха Моето спасение.

Аз стоях до Исус и гледах огненото езеро. Огънят започна да бушува като в голяма пещ, премествайки и поглъщайки всичко по пътя си. Скоро той изпълни почни цялата дясна ръка на Ада.

Огънят доближаваше краката ни, но не ни докосна. Реката изгаряше всичко по пътя си. Аз гледах лицето на Исус и то беше нежно и тъжно. Той все още имаше любов и състрадание за тези изгубени души, изписано на изражението на Неговото лице. Аз започнах да плача и исках да напусна това място на мъчение – да продължа беше просто непоносимо.

Отново погледнах душите в огъня. Те бяха огнено червени, а костите им бяха почернели и изгорени. Аз чувах виковете на душите – викове на съжаление и мъка.

Господ каза:

- Това е тяхното мъчение. Верига след верига, те са свързани заедно. Тези желязени плът от техния вид – мъж с мъж и жена с жена, вършейки това, което е неестествено. Те поведоха много млади момчета и момичета в този грях. Те го наричаха любов, но накрая това бе грях и смърт.

- Знаем, че много момчета и момичета бяха насилени – против волята си – да извършат тези ужасни действия; Аз знам това и няма да им сметна това за грях. Все пак запомнете това, - каза Исус, - Аз знам всичко и човекът, накара тези младежи да съгрешат ще получи най-голямото наказание. Аз ще съдя справедливо. А на грешника казвам: `Покай се и ще получиш Моята милост. Призови Ме и Аз ще чуя.`

- Хиляди пъти Аз призовавах тези души да се покаят и да дойдат при Мен. Аз щях да им простя и в Мое име те щяха да бъдат освободени. Но те не Ме послушаха. Те искаха похотта на плътта повече, отколкото любовта на живия Бог. И понеже Аз съм свят и вие трябва да бъдете свети. Не се докосвайте до нечисто нещо и Аз ще ви приема. – казва Господ.

На мен ми прилоша само като гледах душите в огненото езеро.

- Само да бяха се обърнали към Мен преди да е станало твърде късно – продължи Исус. – Моята кръв бе пролята, за да може всеки да дойде при Мен. Аз дадох живота Си, дори най-подлите (противните, противните) грешници да живеят.

Множества от души преминаваха в реката от пламъци. Над и под вълните от огън, те минаваха, без да имат изход от изгарянето и плуването в огненото езеро. Аз чувах викове на разкаяние, докато кървавата река течеше покрай нас.

Ние вървахме нагоре покрай реката. Пред нас имаше огромна жена, стояща на един хълм. Тя се люшкеше напред-назад като че ли беше пияна. Върху нея бяха написани думите „Тайната Вавилон“.

Сега аз вече знаех, че майката на мерзостта ще дойде на земята от Ада. От нея се излъчваше могъща зла сила. Аз видях множества, хора и езици да коленичат пред нея. Тя имаше 7 глави и 10 рога. В нея беше намерена кръвта на пророците, на светиите и на всички, което са убити на земята.

- Излезте от нея и се отделете! – каза Господ. На нейното си време тя ще бъде унищожена.

Ние минахме покрай злата жена с рогове на главата. Всичко започна да става тъмно. Сега Исус беше единствената светлина. Ние вървахме докато стигнахме до друг хълм. В далечината аз можех да видя горещи пламъци във въздуха. Атмосферата стана потискащо гореща.

Ние заобиколихме хълма и стигнахме до голяма врата, с прорези по нея. Тя беше вградена в хълма. На вратата имаше огромна верига и пламъци вилнееха от нея. На вратата също така имаше и огромна ключалка. А аз се чудех какво ли ще означава това.

Внезапно, тъмната фигура на мъж, облечен в дълга тъмна пелерина се появи пред вратата. Лицето му изглеждаше старо и много уморено. Кожата на лицето му беше издърпана стегнато до костта на черепа му. Като че ли беше на хиляда години.

Исус ми каза:

- Зад тази врата има бездънна дупка. Моето слово е вярно.

Пламъците зад вратата издигаха високо докато вратата се издуваше под налягането на жегата.

- Скъпи Исусе, - казах аз, - ще се радвам, когато Сатана е хвърлен в бездънната яма и всички тези лоши неща спрат за известно време.

Той отговори:

- Ела и чуй какво казва Духа към църквите. Краят е близо и Аз призовавам грешните да се покаят и да бъдат спасени. Виж сега.

Ние стояхме сред сечище и аз бях с Господа в Духа. Докато гледах пред мен се откри отворено видение. В него аз видях една огнена змия как започна да удря въздуха с огромната си опашка. Аз гледах как тази духовна змия се движеше с огромна сила.

Тогава аз го видях да се връща в дясната ръка на Ада и да чака. Аз знаех, че той не може да нанесе своя удар на земята, докато Божието слово не бъде изпълнено.

Видях да се изкачват огън и дим на земята и една странна мъгла се формираше около земята. Аз видях парчета тъмнина да се появяват тук и там. Върху главата на огнената змия започнаха да излизат рогове. Те се простираха, докато покриха цялата земя. Сатана даде заповеди на огнената змия. Там имаше зли духове и демонично присъствие. Тогава видях злата огнена змия да излиза от дясната ръка на Ада и започна да удря земята с голяма сила, наранявайки и унищожавайки много хора.

Исус каза:

- Това ще се случи в последно време. Ела да се издигнем!

Читателю, ако ти извършваш някои от изброените грехове, моля те, спри да съгрешаваш и извикай към Исус да те спаси. Тогава ти няма да отидеш в Ада. Извикай към Господа, докато е близо. Той ще те чуе и ще те спаси. Който извика името на Господа ще бъде спасен.

Глава 14

Лявата ръка на Ада

Пророчество от Исус към всички.

Исус каза:

- Тези неща сега започват на земята, ще бъдат и скоро ще дойдат на земята. Огнената змия е част от звяра. Тези пророчества, които сега ще прочетеш са истински. Откровенията са

истински. Бди и се моли. Обичайте се един друг. Пазете себе си святи. Пазете ръцете си чисти.

Съпрузи, обичайте съпругите си, както Христо обича църквата си. Съпруги и съпрузи, обичайте се един друг, както Аз ви обичам. Аз заповядах брака и го благослових с Моето слово. Пазете брачното легло чисто. Изчистете себе си от всяка неправда и бъдете чисти, както Аз съм чист.

Святите хора на Бог биват заблудени от ласкатели. Не се мамете: Бог не е за подиграване. Ако вие си отворите ушите и Ме слушате, ще разберете. Това е Господното послание към църквите. Пазете се от фалшивите пророци, които стоят на Моето свято място и мамят с ласкателство. О, земьо, Моите хора са заспали под звука на фалшиви доктрини. Събудете се, събудете се! Казвам ви, че всичката неправедност е грях. Изчистете се от всеки грях на плътта и на духа.

Святите Ми пророци живеят свят живот, но вие се разбунтувахте против Мен и Моята святост. Докарахте зло върху себе си. Вие съгрешихте и влязохте в робството на болестите и смъртта. Вие извършвате неправда и нечестие и се разбунтувахте против Мен. Вие не чувате думите на Моите слуги, пророците и пророчиците. Вместо благословение върху вас има проклетие и все още отказвате да се покаете от греховете си и да се обърнете към Мен.

Ако се върнете и се покаете и ако Ме почетете с плодовете на праведността, Аз ще благословя домовете и брачните ви легла. Ако смирите себе си и Ме призовете, Аз ще чуя и ще ви благословя.

Чуйте, вие служители на Святото слово. Не учете Моите хора да съгрешават против своя Бог. Спомнете си, че съдът започва от Божия дом. Аз ще ви сваля от мястото за греховете, на които учите хората Ми, докато не се покаете. Мислите, че Съм сляп и не виждам и че Съм глух и не чувам?

Вие, които държите истината в неправедност и събирате злато и сребро в джобовете си за сметка на бедните, на вас казвам: Покайте се! Преди да е станало твърде късно. В съдния ден вие ще стоите сами пред Мен и ще давате отчет какво сте сторили с Моето Свято слово. Ако извикате към Мен в покаяние, аз ще махна проклятието от земята ви и ще ви благословя много. Ако се покаете и се засрамите от греховете си, Аз ще се смиля над вас и повече няма да помня греховете ви. Молете се да бъдете победители.

Събудете се за живота и живеете! Покайте се пред хората, които сте заблуждавали и сте поучавали на фалшиви доктрини. Кажете им, че сте съгрешили и че сте разпръснали Моите овце. Покайте се пред тях!

Ето, подготвям Своя армия. Те ще извършат мощни подвизи за Мен и ще разрушат вашите високи места. Това е армия от святи мъже и жени, момчета и момичета. Те ще бъдат помазани да проповядват истинското евангелие, да полагат ръце на болните и да призовават грешните на покаяние.

Това е армия от работници, домакини, неомъжени жени и мъже и ученици.

Те са обикновени хора, защото на Моя призив не обърнаха внимание „благородните“. В миналото те са били неразбрани и пренебрегнати, наранявани и отхвърляни. Но Аз съм ги благословил със смелост в святост и в дух. Те ще започнат да изпълняват Моето пророчество и да вършат волята Ми. Аз ще ходя сред тях и ще говоря чрез тях и ще работя в тях.

Това са тези, които се обърнаха към Мен с цялото си сърце, душа, ум и сила. Тази армия ще събуди мнозина за праведност и чистота в духа. Аз скоро ще започна да се движа върху тях, за да избира за Моята армия тези, които желая. Аз ще ти потърся в градовете. Мнозина ще

бъдат изненадани от тези, които съм избрал. Вие ще ги видите да започват да се движат по земята и да вършат подвизи в Мое име. Погледни и виж Моята сила в действие.

Отново ви казвам, не осквернявайте брачното легло. Не осквернявайте тялото, в което обитава Святия Дух. Греховете на тялото водят до грехове в духа. Пазете брачното легло свято. Аз направих мъжа за жената и жената за мъжа и постанових, че двамата ще бъдат обединени в свят брак. Отново казвам: Събудете се!

Аз видях още много други видения в лявата ръка на Ада. Бях инструктирана от Господа, че сега не трябва да ги разкривам. Много от тях бяха видения за света в последно време, когато много от Божиите хора ще отпаднат и ще бъдат изгубени.

Във виденията ми бяха дадени откровения за тялото на Христос, за служенията на Божиите синове, за децата на звяра и последното връщане на Христос.

- По-късно ти можеш да ги разкриеш – каза Той, - но не и сега.

- Тази армия – каза Господ, - за която говори пророк Йоил, ще се надигне от земята и ще върши велики дела за Бог. Синът на правдата ще се издигне с изцеление в крилата Си. Той ще смачка нечестивите и те ще станат на прах под подметките Му.

Те ще бъдат наречени „Господната армия“. Аз ще им дам дарби и те ще завършат Моето мощно дело. Те ще вършат геройства за Господ на славата. Аз ще излея Духа Си на всяка плът и вашите синове и дъщери ще пророкуват.

Тази армия ще се бие със силите на злото и ще разруши много от делата на Сатана. Те ще спечелят мнозина за Исус Христос преди деня, в който ще се надигне звяра – казва Господ.

Исус каза:

- Ела, време е да вървим.

Най-накрая ние напускахме виденията и лявата ръка на Ада. Аз бях много радостна.

Когато се разделяхме, Исус каза:

- Кажи на твоето семейство, че ги обичам и ги поправам с любов. Кажи им, че Аз ще ги пазя от зло, ако Ми се доверят.

Глава 15

Дните на Йоил

Чух един глас да казва:

- Запиши, защото тези неща са верни и истинни.

Отново аз бях с Господ в Духа. Той беше издигнат и гласът Му беше като гръмотевица.

- О, земя, ето тези неща бяха, са и ще се случат. Аз съм Първият и Последният. Служете на Мен, Създателя, защото Аз давам живот, а не смърт. Издигнете се от вашето зло и Ме призовете и Аз ще ви изцеля и освободя. Нещата, които четете в тази книга са истина и те скоро ще се случат.

Покайте се, защото времето е близо и Господа на славата скоро ще се появи. Бъдете готови, защото не знаете деня, нито часа. Голяма ще бъде наградата на тези, които чакат Моето завръщане. Аз ще благословя Моите малки, на тези, които опазиха вярата и Ми служиха в истина и праведност. Преди да разберат, благословиенето ще бъде върху тях. Аз съм приготвил благословение за тези, които са били верни към призива си и за тези, които не се отричат от Моето име. Казвам, ако Моите хора, които се наричат с Моето име, смирят себе си и се помолят, Аз ще им простя, ще ги изцеля и ще възстановя загубите им. Аз желая да изцеля, да освободя и да спася всички, които призоват Моето име.

Осветете пост. Свикайте тържествено събрание. Съберете старейте и всички жители на земята в Моя дом и извикайте към Мен. Уви, защото деня Господин идва като крадец в нощта – денят е близо.

Доверете Ми се и Аз ще възстановя годините, които изедника, гъсеницата, лапача и скакалеца изядоха.

Велика армия, която Аз призовах няма да развалят редиците, нито ще объркат крачката. Ти ще извършат удивителни неща и няма да бъдат победени, защото Аз съм тяхната сила. Техните гласове ще звучат като тропет и като гръмотевици и всички ще чуят и ще знаят, че Аз съм Господ, вашият Бог.

Скъпи Господи Исусе, моята молитва е аз да бъда сметена за достойна да бъда в тази армия. Аз искам да бъда в нея, но знам, че трябва да бъда чиста и свята както Исус е чист и свят. Чрез пролятата кръв на Исус, очисти ме от всяка неправда. Помогни ми да имам покаяващо се сърце, свободно от всяка омраза и горчивина.

Отче, зная, че много от Твоите хора са заспали. Страхувам се, че Ти ще трябва да счупиш глинените ни съдове и да ни смириш, ако искаш там да има плодове на праведност.

Господи, аз не искам да отивам в Ада отново и искам да остана тук. О, Господи, помогни ми да предупредя хората. Дай ми сила да спра Ада да се разширява. Помогни на мен и на Твоите хора да бъдем по-добри, с меки сърца, прощаващи и обичащи се един друг. Помогни ни винаги да говорим истината.

Аз знам, че Исус Христос се връща скоро и Неговите награди с Него. И моето послание към света е:

- Покайте се, защото деня на Господа е близо.

Отче, аз не искам кръвта на тези хора върху ръцете си.

Глава 16

Центъра на Ада

Ние с Господ отново отидохме в Ада. Исус ми каза:

- Мое дете, ти беше родена за тази цел – да напишеш и разкажеш това, което ти казах и показах. Защото тези неща са верни и истински. Аз те призовах, за да кажа на света чрез теб, че има Ад, но Аз направих изходен път. Аз няма да ти покажа всички части на Ада. И има скрити неща, които не мога да ти открия. Но ще ти покажа много. Сега ела и виж силите на тъмнината и техния край.

Ние отново отидохме до стомаха на Ада и започнахме да вървим към малък отвор. Аз се обърнах да видя къде влизаме и открих, че сме на една издатина от страни на една килия в центъра на Ада. Ние спряхме пред килия, в която имаше красива жена. На върха на килията имаше надпис „Пр. Хр.“.

Аз чух жената да казва:

- Господи, знаех, че ще дойдеш някой ден. Моля Те, пусни ме от това място на мъчение.

Тя беше облечена в дрехи от древната ера и беше много красива. Аз знаех, че тя е била тук от много векове, но не е можела да умре. Нейната душа беше в мъки. Тя започна да дърпа решетките и да плаче.

Исус каза нежно:

- Мир, утихни. – Той ѝ проговори с тъга в гласа си. – Жено, ти знаеш защо си тук.

- Да, - каза тя, - но аз мога да се променя. Аз си спомням, когато Ти пусна всички от Рая. Аз помня Твоето слово за спасение. Сега аз ще бъда добра, - плачеше тя, - и ще Ти служа. – Тя стискаше решетките на килията с тънките си пръсти и започна да пици: - Пусни ме да изляза! Пусни ме!

Като викаше, тя започна да си променя пред очите ни. Дрехите ѝ започнаха да горят. Плътта ѝ падаше и всичко, което остана беше черен скелет с обгорени дупки за очи и куха обвивка на душа. Аз гледах с ужас как старата жена падна на пода. Цялата ѝ красота премина за миг. В изумление мислех как тази жена е била тук още преди Христо да се роди.

Исус ѝ каза:

- Ти знаеше на земята какъв ще бъде твоят край. Мойсей ти даде закона и ти го чу. Но вместо да се покориш на Моя закон, ти избра да бъдеш инструмент в ръцете на Сатана – гадателка и вещица. Ти дори изучи изкуството на магьосничеството. Ти обикна тъмнината вместо светлината и делата ти бяха зли. Ако се беше покаяла от сърце, Моят Баща щеше да ти прости. Но сега е твърде късно.

С тъга и огромно съжаление в сърцата си, ние продължихме нататък. Нейната болка и страдание никога няма да свърши. Нейните костеливи ръце се простираха към нас, докато ние тръгвахме.

- Мое дете, - каза Исус, - Сатана използва много механизми, за да унищожи добрите мъже и жени. Той работи нощ и ден, опитвайки се да привлече хора в служба на него. Ако ти не избереш да служиш на Бог, ти избираш да служиш на дявола. Избери живота и истината ще те освободи.

След като повървахме малко, ние спряхме пред друга килия. Аз чух мъжки глас да вика:

- Кой е там? Кой е там? – аз се чудих защо той вика. - Той е спял, - каза Исус.

Аз чух някакъв звук и се огледах. Пред нас имаше огромен демон с огромни крила, които изглеждаха счупени. Той гледаше точно пред нас. Аз заставах поблизо до Исус.

Заедно ние се обърнахме към мъжа, който проговори. Той също беше в килия и беше с гръб към нас – той беше скелет с огън и миризма на смърт около него. Той махаше във въздуха и викаше:

- Помощ! Някой да ми помогне!

Нежно, Исус каза:

- Мъжо, мир, утихни!

Мъжът се обърна и каза:

- Господи, знаех, че ще дойдеш за мен. Сега аз се покаявам. Моля Те, пусни ме да изляза. Знаем, че бях ужасен човек и използвах моя недъг за моя полза. Знаем, че бях магьосник и измамих мнозина за Сатана. Но, Господи, сега се покаявам. Моля Те, пусни ме. Нощ и ден аз съм в мъки в тези пламъци, тук няма вода. Аз съм толкова жаден, – викаше той. – Може ли да ми дадеш малко вода?

Мъжът все още викаше след Исус, докато ние отминавахме. Аз гледах надолу с тъга.

Исус каза:

- Всички магьосници и вършили зли дела ще имат място в езерото, което гори с огън и сярра, което е втората смърт.

Ние дойдохме до друга килия, в която имаше друг мъж. Той каза:

- Господи, аз знаех, че ще дойдеш и ще ме освободиш. Аз отдавна се покаях.

Този мъж също беше скелет, пълен с пламъци и червеи.

- О, човече, ти все още си пълен с лъжи и грях. Ти знаеш, че беше последовател на Сатана – един лъжец, който измами мнозина. Истината никога не е била в устата ти и смъртта винаги е била твоята награда. Ти често слуша Моите думи и се подиграва на Моето спасение и Моя Свят Дух. Ти лъга през целия си живот и никога не Ме послуша. Ти си като баща си – дявола. Всички лъжци ще намерят място в огненото езеро. Ти похули Святия Дух.

Мъжът започна да проклина и каза много лоши неща против Господа. Ние продължихме нататък. Тази душа беше изгубена завинаги в Ада.

Исус каза:

- Който дойде при Мен и този, който изгуби живота си за Мен, ще намери живот и то изобилно. Но грешниците трябва да се покаят, докато са все още живи на земята. Прекалено късно е да се покаяват, когато дойдат тук. Много грешници искат да служат и на Бог и на Сатана, или си мислят, че имат неограничено време, за да приемат офертата на Божията благодат. Истински мъдрите ще изберат сега на кого ще служат.

Скоро ние дойдохме до следващата килия. Отчаяващ вик на тъга дойде отвътре. Ние погледнахме вътре и видяхме скелет на мъж, свит на кълбо на пода. Костите му бяха черни от изгаряне и душата му отвътре беше мръсно сива мъгла. Забелязах, че част от тялото му липсваше. Дим и пламъци го обвиха. Червеи пълзяха из вътре му.

Исус каза:

-Греховете на този човек бяха много. Той беше убиец и имаше омраза в сърцето си. Той не се покая, нито повярва, че Аз щях да му простя. Само ако беше дошъл при Мен...!

-Господи искаш да кажеш, че той си е мислил, че Ти няма да му простиш за убийството и омразата? – попитах аз.

-Да, - каза Исус. – Само ако беше повярвал и беше дошъл при Мен, Аз щях да му простя всички грехове – големи и малки. Вместо това, той продължи да греша и умря в греха си. Ето защо той е тук днес. Бяха му дадени много възможности да Ми служи и да повярва евангелието, но той отказа. А сега е твърде късно.

Следващата килия, до която дойдохме беше изпълнена с ужасна воня. Аз можех да чуя виковете на мъртвите и стоновете на съжаление навсякъде. Стана ми толкова тъжно, че почти ми призля. Помислих си, че ще направя всичко, което мога, за да разкажа на света за това място.

Женски глас каза:

-Помогнете ми.

Аз гледах в истински очи, а не изгорели, опушени очни гнезда с белези от горене. Аз бях толкова тъжна, че треперех и почувствах такава жал и милост към тази душа. Искаше ми се толкова много да я извадя от килията и да избягам с нея.

-Толкова боли, - каза тя. - Господи, аз ще постъпя правилно сега. Преди Те познавах и Ти беше мой Спасител. – Ръцете ѝ стискаха решетките на килията. – Защо и сега не искаш да бъдеш мой Спасител? – Голяма парче плът падна от нея и само кости стискаха решетките.

Ти дори ме излекува от рак, - каза тя. – Ти ме каза да не съгрешавам повече, за да не ме сполети нещо по-лошо. Опитах се, Господи. Ти знаеш, че се опитах. Дори се опитах да свидетелствам за Теб. Но, Господи, скоро разбрах, че тези, които проповядват словото Ти не са известни. Аз исках хората да ме харесват. Аз бавно се отдръпнах в света и похотта на плътта ме погълна. Нощните клубове и силните питиета станаха по-важни от Теб. Изгубих връзка с християнските си приятели и скоро станах седем пъти по-зле, от колкото бях преди това.

И въпреки че станах любовница и на мъже и на жени, аз никога не очаквах, че ще бъда изгубена. Аз не знаех, че Сатана ме притежава. Аз все още чувствах Твоя призив в сърцето си да се покая и да бъда спасена, но не го сторих. Продължавах да мисля, че все още имах време. Но чаках прекалено дълго и сега е твърде късно, – тя заплака.

Нейните тъжни очи избухнаха в пламъци и изчезнаха. Аз изпищях и паднах през Исус. „О, Господи, мислех си аз, колко лесно това можех да съм аз или някой друг от семейството ми!“ Моля ви, грешници, събудете се преди да е станало твърде късно!

Ние отидохме до друга килия. В нея друг мъж в скелетова форма и мръсно сива душа викаше от крайна болка и съжаление, които знаех, че никога няма да забравя.

Исус каза:

- Дете Мое, някои, които четат това, ще го сравняват с измислените приказки или с филмите, които са гледали. Те ще кажат, че това не е истина. Но ти знаеш, че тези неща са истина. Ти знаеш, че Адът е реален, защото Аз те водих тук много пъти чрез Духа Си. Аз ти разкрих истината, за да свидетелстваш за нея.

Изгубена ми душо, ако не се покаеш и не бъдеш кръстена и не повярваш евангелието на Исус Христос, това със сигурност ще е твоят край.

- Този мъж е тук, - каза Господ, - поради неговия бунт. Грехът на непокорството е като греха на магьосничеството. Всъщност, всички, които знаят Моето слово и Моите пътища, и са чули евангелието, но все още не са се покаяли, са в бунт (непокорство) спрямо Мен. Поради този грях, мнозина са в Ада днес.

Мъжът проговори на Исус:

- Веднъж аз си мислех да Те приема за Господ на живота си, но не исках да вървя по Твоя прав и тесен път. Аз исках широкия път. Беше толкова по-лесно да служа на греха. Аз не исках да бъда религиозен. Аз обичах моя грешен път. Желаех да пия силни питиета и да върша нещата на света повече, отколкото да се покорявам на Твоите заповеди. Но сега бих искал да бях послушал тези, които Ти изпрати при мен. Вместо това, аз върших зло и не се покаях.

Силни ридания разтърсиха тялото му при виковете му на съжаление.

- С години аз съм измъчван на това място. Аз знам какво съм и знам, че никога няма да се измъкна от тук. Аз съм измъчван ден и нощ в тези пламъци и тези червеи. Аз виках, но никой не идва да ми помогне. Никой не го е грижа за моята душа. Никой не го е грижа за моята душа.

Той падна върху един насип на пода и продължи да плаче.

Ние продължихме до друга килия. Една жена стоеше и събираше червеите от костите си. Когато видя Исус, тя започна да плаче.

- Господи, помогни ми, - каза тя. - Аз ще бъда добра. Моля те пусни ме от тук.

Тя също стана и хвана решетките на килията. Огромна жал изпълни сърцето ми. Докато тя плачеше, ридания разтърсваха тялото ѝ.

- Господи, - каза тя, - когато бях на земята, аз почитах Хинду боговете и много идоли. Аз не повярвах на евангелието на мисионерите, които ми проповядваха, въпреки че го чувах много пъти. Един ден аз умрях. Виках към моите богове да ме спасят от Ада, но те не дойдоха. Сега, Господи, аз искам да се покая.

- Твърде късно е, - каза Исус.

Пламъци покриха скелета ѝ, докато ние се отдалечавахме. Нейните викове дори и сега все още изпълват душата ми. Сатана я беше измамил. С тъга в гласа Си Исус каза:

- Ела, ще се върнем утре. Време е да сега да тръгваме.

Глава 17

Война в Небесата

Духът на Господа беше върху мен и ние отново отидохме в Ада. Исус каза:

- Истината ти казвам, много души са тук заради магьосничество, окулт, поклонение на други богове, непокорство, неверие, пиянство и нечистота в тяло и дух. Ела, Аз ще ти покажа една тайна и ще ти разкажа за скрити неща. Ще ти разкрия как се играе срещу силите на злото.

Ние влязохме в една част от Ада, близо до злото сърце. Исус каза:

- Скоро ще стигнем до челюстите на Ада, но Аз желая да ти разкрия защо ада се разширява от само себе си.

Ние спряхме и Той каза: - Гледай и вярвай.

Аз погледнах и видях отворено видение. В него, Исус и аз бяхме високо над земята, гледайки в космоса. Аз видях духовен кръг високо над земята. Той беше невидим за естествените очи, но в духа, аз можех добре да го видя. Аз знаех, че видението се отнася за нашата битка с въздушните принцове и сили.

Докато гледах, открих, че всъщност там имаше няколко кръга. В първият кръг имаше много мръсни зли духове. Виждах как злите духове се преобразяваха в различни вещици и те започваха да летят из Небесата и вършеха много поразии. Аз чух Исус да казва:

- В Моето име, Аз давам на Моите деца сила над тези зли духове. Слушайте и се научете как да се молите.

Аз видях странна форма да се надига от другия кръг и започна да се върти и да проклина. Тогава видях, че един демон се надигна и вършеше зли неща по земята. Демонът имаше дух на магьосник. Той се обърна и се изсмя и с пръчка в ръката си той изговори проклетия върху различни хора. Аз видях други зли духове да се присъединяват към магьосника и Сатана му даде повече сила.

- Гледай, това, което връзвате на земята, Аз ще вържа на небето, – каза Исус. – Сатана трябва да бъде вързан, когато молитвите на светиите станат ефективни в тези последни дни.

От друг кръг видях да се надига друг магьосник и той започна да дава заповеди. Дъжд и огън се изсипаха на земята, когато той проговори. Той изрече много лоши неща и измами хората на земята. Докато гледах, видях още два зли духа да се присъединяват към магьосника високо над земята. Всички тези бяха въздушни принцове и сили.

Тези дадоха силите си на вещици, които бяха събрани на определено място да вършат зло. Работници на тъмнината се събраха около тях. Духовете идваха и тръгваха, когато те избираха.

- Гледай внимателно, - каза Исус, - защото Светия Дух ще ти открие голяма истина.

Във видението аз видях да се случват ужасни неща на земята. Злото беше издигнато и греха изобилстваше. Силите на злото караха хората да крадат, да лъжат, да мамят, да се нараняват един друг, да говорят зло и да се поддават на похотта на плътта. Върху земята бяха освободени всякакви видове зло. - Исусе, това е ужасна гледка, - казах аз.

А Исус каза:

- Мое дете, в Моето име, злото трябва да напусне. Сложи си цялото Божие всеоръжие, за да можеш да устоиш на злия ден и като изпълниш това, да устоиш.

Аз видях хората на Бог да започват да се молят, когато злите духове плюеха техните хули и клевети върху земята. Те се молеха в името на Исус и с вяра. Като се молеха, Словото на Бог застана срещу злите духове, които започнаха да губят територии. Силите на злото губеха укрепленията си, докато светиите се молеха. Злите проклетия бяха разчупени. Тези, които бяха отслабени от силите на Ада, сега бяха укрепени.

Когато те започнаха да се молят в единство, небесните ангели влязоха в боя. Аз видях светите ангели се биеха със злите въздушни принцове и сили и Божиите ангели унищожаваша силите на злото.

Аз погледнах и, ето там имаше редове след редове ангелски сили – с около 600 на всеки ред. Когато хората повярваха в Бог, ангелите надвиваха. Бог даваше заповеди и силата Му беше могъща. Той даде огромна сила на Своите хора и на ангелите, за да унищожат делата на Сатана. Бог се биеше със злото в Небето. Когато хората се молеха и вярваха в Бог, злите сили бяха разрушени. Но когато имаше неверие, злите сили започваха да побеждават.

- Моите хора трябва да вярват и трябва да са в единство едни с друг и с Мен, - каза Исус, - за да може всички неща да бъдат поставени под нозете на Отец.

Небето и земята трябва да са съгласни, за да разрушим нашите врагове.

Когато хвалението на Божиите хора започне да се издига от земята, силите на злото ще отстъпят. Аз видях светиите на Бог да се молят с целите си сърца срещу хитростите на дявола. Когато го правеха, злите проклетия бяха разчупени и светиите спечелиха победата.

Това е, което ще се случи. Светиите бяха освободени чрез молитва, когато ангелите на Господа се биеха с демоните и силите на Ада. Когато хората бяха освободени, голямо хваление се издигна към Бога и хвалението донесе още победи. Само когато резултатите от молитвите не се виждаше, хвалението спираше изведнъж и злото започна да надвива в битката.

Аз чух един ангел да казва със силен глас:

- О, Господи, вярата на Твоите хора е слаба. Те трябва да имат вяра, когато Ти ги освобождаваш от ордите на Сатана. Господи, имай милост върху наследниците на спасението.

Гласът на Всемогъщия отговори:

- Без вяра е невъзможно да се угоди на Бог, но Господ е верен и Той ще те затвърди.

Отново във видението аз видях Бог да излива Своя дух върху всяка плът и хората повярваха, че Бог ще извърши всичко, за което Го помолят, защото те бяха Негови и аз искрено Го обичам. Те имаха вяра в Бог и повярваха Неговото слово и Бог ги освободи. И Божието слово израсна по земята.

Господ каза:

-Всичко е възможно за тези, които вярват. Аз гледах да изпълня Моето слово. Вие извършете своята част и можете да сте сигурни, че Аз ще изпълня Моята. Ако Моите хора устояват истината и се бият в добрата битка, чудни неща ще се случат като в деня на Педесятница. Извикайте към Мен и Аз ще чуя. Аз ще бъда вашия Бог и вие ще бъдете Мои хора. Аз ще ви установя в праведност, истина и искреност.

Във видението аз видях християни да се раждат като малки бебета. Видях ангели да стоят до тях и да ги пазят от нараняване. Видях Господ на силите да се бие в техните битки и да печели победата за тях. Тогава видях бебетата да растат и да жънат полетата на Господ на Славата. Те вършеха работата на Господа с радостни сърца – обичащи Бог и служейки Му. Аз видях ангелите и Божието слово да се комбинират, за да разрушат злото по лицето на земята. Видях мир на земята, когато всичко най-накрая беше поставено под нозете на Бог.

Глава 18

Отворени видения от Ада

Господ каза:

-Това видение е за бъдещето и то ще се случи. Но Аз ще се върна да изкупя Моята булка, Моята църква, и те няма да го видят. Събудете се, о, Мой народе, Аз бия сигнал за тревога за завръщащите се на земята, защото Аз ще се върна, както Моето слово казва.

Аз видях огнената змия, която беше в дясната ръка на Ада.

Исус каза:

-Ела, виж какво казва Духът на света.

Видях роговете на огнената змия – как те влизаха в телата на хора по земята. Мнозина бяха напълно обладани от змията. Видях огромен звяр да се издига на едно обширно място и се обърна към един мъж. Жителите на земята избягаха от него – някои в пустинята, други в пещерите, трети в подземните метро станции и в бомбоубежищата. Те търсиха убежище да се скрият от очите на звяра. Никой не хвалеше Бог, нито говореше за Исус.

Един глас ми каза:

-Къде са Моите хора?

Аз погледнах по-отблизо и видях хора, които ходеха като мъртъвци. Имаше отчайваща тъга във въздуха и никой не се обръщаше наляво или надясно. Видях, че

хората бяха водени от някаква невидима сила. Сега и тогава един глас им проговори във въздуха и те се покориха на гласа. Те не говореха помежду си. Също така видях, че на челата и на ръцете им имаше числото „666“. Видях войници на коне, които подкарваха хората като че бяха добитък.

Американското знаме – дрипаво и разкъсано – беше изоставено на земята. Нямахше радост, нито смях, нито щастие. Видях смърт и зло навсякъде.

Хората влизаха един зад друг в един голям универсален магазин. Те ходеха като обезсърчени войници и бяха облечени в един вид затворнически дрехи. Един плет обграждаше магазина и имаше пазачи тук и там. Навсякъде, където погледнех виждах войници в бойни униформи.

Аз видях тези хора-зомбита, вкарани в магазина, където те можеха да си купят само най-оскъдни необходими неща. Когато всеки приключеше с покупките си, беше качван на голям зелен военен камион. Камионът, много добре охраняван, беше откаран в друга област.

Тук, в някакъв вид клиника, тези хора бяха преглеждани за заразни болести или осакатяващи пречки. Само няколко от тях бяха отделяни на страна, като отхвърлени.

Скоро тези, които се бяха провалили на прегледа бяха заведени в друга стая. В нея, впечатляващо количество от ключове, бутони и залози бяха изложени на цяла една стена. Една врата се отвори и няколко техници влязоха вътре. Един от тях започна да изрежда имената на хората в стаята. Без съпротива, те ставаха, когато си чуваха името и влизаха в една огромна кутия. Когато бяха вътре, друг техник затвори вратата и дръпна един ключ в панела на стената.

Няколко минути по-късно, той отвори вратата, взе метла и пращен тиган и измете, каквото беше останало от тях по пода. От някогашната стая, пълна с хора не беше останало нищо, освен купчина прах!

Аз гледах хората, които минаха медицинския преглед, как бяха върнати на камиона и откарани до един влак. Никой не говореше, нито се поглеждаха един друг. В друга сграда всеки човек беше назначен на работа. Те всички отидоха да работят, без да спорят. Аз ги гледах как те работеха усилено цял ден върху назначените им задачи и в края на работния ден, те всички бяха отвеждани в сграда с апартаменти, с висока ограда наоколо. Всеки се събличаше и си лягаше. Утре те отново ще работят усилено.

Аз чух силен глас, който изпълни нощта. Видях голям звяр и той стоеше на голям трон. Всички хора си покориха на звяра. Видях духовни рогове да израстват от главата му. Те достигаха всяко място на земята. Звяра завзе много позиции на власт и много офиси и стана велик във власт.

Звярът се натискаше на много места и измами много хора. Богатите и известните бяха измамани също както и бедните и безправните. Малък и голям отдаваше почит на звяра.

В един офис беше донесена една голяма машина. Звярът сложи знакът си на нея и неговият глас излезе от нея. Също така машини от същия род можеха да се видят във всеки дом и офис. Но машината на звяра беше единствена по рода си. Част от машините, поставени в домовете на хората бяха невидими с просто око, но тя можеше

да дава отчет на звяра за всяко движение на хората и го правеше. Аз гледах как звярът завъртя трона си към мен. На неговото чело имаше числото 666.

Като гледах, видях друг мъж в друг офис много се ядоса на звяра. Той искаше да говори с него. Той крещеше с все сила. Звярът се появи и изглеждаше много учтив като каза:

- Ела, аз ще ти помогна да се погрижиш за всичките си проблеми. Звярът заведе ядосания мъж в широка стая и му предложи да легне на една маса. Стаята и леглото ми напомняха за стая в спешно отделение на болница. На мъжа беше дадено приспивно и беше поставен под голяма машина. Звярът прикрепи жици към главата на мъжа и включи машината. На върха на машината имаше надпис: „тази машина за изтриване на мозъци принадлежи на звяра, 666“.

Когато мъжът беше преместен от масата, очите му имаха безизразен поглед и движенията му напомняха на зомбитата от филмите. На върха на главата му аз видях голямо бяло петно и знаех, че неговият ум е хирургично изменен, за да може да бъде контролиран от звяра.

Звярът каза:

- Сега, господине, не се ли чувстваш по-добре? Не ти ли казах, че мога да се погрижа за всичките ти проблеми? Аз ти дадох нов ум. Сега вече няма да имаш проблеми или беди.

Мъжът не отговори.

Ти ще се покоряваш на всяка моя заповед, - каза звярът, като взимаше малък предмет и го допря до неговата риза. Той отново проговори на мъжа и той отговори, без да си мърда устните. Той се движеше като жив мъртвец. – Ти ще работиш и няма да се ядосваш, нито да се огорчаваш, няма да бъдеш тъжен, нито ще плачеш. Ти ще работиш за мен докато умреш. Аз имам много като теб, които контролирам. Някои лъжат, някои убиват, някои крадат, някои правят войни, някои имат деца, някои пускат машини и някои вършат други неща. Да, аз контролирам всичко. - От него излезе зъл смях.

На мъжа бяха дадени документи за подпис. Той с радост предаде всичко, което притежаваше на звяра.

В моето видение видях мъжът да напуска офиса на звяра, качи се на една кола и си отиде в къщи. Когато доближи своята съпруга, тя се опита да го целуне, но той не й отвърна. Той нямаше чувства към своята жена, нито към някой друг. Звярът го беше направил неспособен да изпита каквато и да е емоция.

Съпругата много се ядоса и викаше на своя съпруг, но нямаше никаква полза. Накрая тя каза:

- Добре, ще се обадя на звяра. Той ще знае какво да прави.

След кратък телефонен разговор, тя напусна къщата и отиде до същата сграда, която нейният съпруг току що беше напуснал.

Звярът я посрещна и каза:

- Каж ми всичките си неволи. Сигурен съм, че мога да ти помогна.

Един много красив мъж я хвана под ръка и я заведе до същата маса, където нейния мъж беше по-рано. След същата операция тя също стана безличен слуга на звяра.

Аз чух звяра да я пита:

- Как се чувстваш?

Тя също не отговаряше, докато той не сложи един малък обект на блузата ѝ. Тогава тя разбра, че той беше господар и господ и започна да му се покланя.

-Тя ще бъде за разплод, - каза той. – Ти ще имаш свършени бебета и те ще ми се покланят и ще ми служат.

Жената отговори с роботизиран глас:

-Да, господарю, ще се покоря.

Аз отново видях жената. Сега тя беше в друга сграда. В нея имаше много бременни жени. Жените лежаха безжизнено на леглата си и повтаряха монотонно хваление на звяра. Всички имаха ббб на челата си.

Когато бебетата им се родиха, те бяха отведени в друга сграда, където сестри с промит ум имаха задачата да ги отгледат. Сестрите също имаха ббб на челата си.

Звярът растеше във власт, докато империята му не се простря по цялата земя. Бебетата също растяха и на определено време те също заставаха под умоизтриващата машина. Те се покланяха на звяра и неговия образ. Но машината нямаше сила над Божиите деца.

Аз чух гласа на Господа да казва:

- Тези, които се покланят на звяра и неговия образ ще погинат. Мнозина ще бъдат измамани и ще паднат, но Аз ще спася Моите деца от звяра. Тези неща ще се случат в последно време. Не приемайте белега на звяра. Покайте се сега, преди да е станало твърде късно.

Звяра ще се нарече мъж на мир. И той ще донесе мир на много нации в много хаотично време. Той ще може да снабди света с много евтини стоки и ще се увери, че на всеки му се плаща достатъчно. Той ще направи съюз с много нации и великите мъже на света ще го последват с фалшиво чувство на сигурност.

Преди тези времена, Аз ще издигна армия от вярващи, които ще стоят за истината и праведността. Мощната армия, за която Йоил говори, ще чуе Моя глас от изгрева до залеза на слънцето.

През нощта те също ще чуят Моя глас и ще Ми отговорят. Те ще работят за Мен и ще тичат като мощни военни мъже. Те ще извършат велики дела за Мен, защото Аз ще съм с тях. Всички тези неща ми бяха открити от Господ Исус Христос в отворено видение. Това са думите от Неговата уста и те се отнасят за последното време.

Исус и аз се върнахме в къщи и аз се чудех за всичко, което ми каза и показа. Аз заспах молейки се за спасението на цялото човечество.

Глава 19

Челюстите на Ада

На следващата нощ Исус и аз отидохме в челюстите на Ада.

Исус каза:

- Мое дете, ние почти преминахме през Ада. Няма да ти покажа целия Ад, но искам да разкажеш на света това, което ти показах. Кажим им, че Адът е реален. Кажим им, че този рапорт е истински.

Ние вървахме и спряхме на един хълм, от където се виждаше малка долина. Докъдето можех да видя по страните на хълма имаше камари с човешки души. Аз можех да чуя техните викове. Силен шум изпълваше мястото. Исус каза:

- Мое дете, това са челюстите на Ада. Всеки път, когато устата на Ада се отвори, ти ще чуваш този силен шум.

Душите се мъчеха да се измъкнат, но не можеха, защото те бяха закрепени за стените на Ада.

Докато Исус говореше, аз видях много тъмни форми, падащи надолу покрай нас и приземяващи се с тупване на дъното на хълма. Демони с големи вериги влачеха душите на някъде. Исус каза:

- Това са душите на тези, които току що са умрели на земята и са пристигнали в Ада. Тази дейност продължава ден и нощ.

Внезапно, настъпи огромна тишина. Исус каза:

Обичам те, Мое дете, и искам да кажеш на хората на земята за Ада.

Аз погледнах надолу към челюстите на Ада през един вид страничен отвор. Викове на болка и мъчение достигнаха до мен. „Кога ще свърши това, се чудех аз.“ Толкова ще се радвам да си почина от всичко това.

Тогава, изведнъж, аз се почувствах изгубена. Не знаех как знам това, но с цялото си сърце знаех, че Исус е изчезнал. Много се натъжих. Обърнах се към мястото, където беше Той, но Него със сигурност го нямаше.

- О, не – извиках аз, - не отново! О, Исусе, къде си?

Какво би ви уплашило истински? Аз се моля да ви е уплашило достатъчно, за да станете вярващи! Моля се да се покаете за греховете си, за да отивате на това ужасно място. Моля се да ми повярвате, защото не искам да това да се случи на никой друг. Обичам ви и се надявам да се събудите, преди да е станало твърде късно.

Ако ти си християнин и четеш това, бъди сигурен в твоето спасение. Бъди готов да се срещнеш с Исус по всяко време, защото понякога няма време за покаяние. Поддържай светилника си запален и пълен с масло. Бъди готов, защото не знаеш, кога ще се върне Той. Ако не си новороден, прочети Йоан 3:16-19 и призови Господа. Той ще те спаси от това място за мъчения.

Като виках Исус, аз започнах да тичам надолу по хълма да Го търся. Бях спряна от голям демон с верига. Той се изсмя и каза:

Няма къде да избягаш, жено? Исус го няма тук да те спаси. Ти си в Ада завинаги.

О, не – извиках аз, - пусни ме! – Аз се борех с цяла сила, но скоро бях окована и хвърлена на земята. Докато лежах там, странно лепкаво було започна да покрива моето тяло ужасна миризма, че ми прилоша. Аз не знаех какво щеше да се случи.

И тогава, аз почувствах плътта и кожата ми започнаха да падат от костите ми. Аз виках и виках в окаян ужас.

- О, Исусе, къде си? – виках аз.

Погледнах към себе си и видях да се появяват дупки по останалата ми плът. Започнах да ставам мръсно сива и сива плът падаше от мен. Имаше дупки в моите страни, по краката и по ръцете ми. Аз извиках:

- О, не! Аз съм завинаги в Ада! О, не!

Започнах да чувствам червеите вътре в мен и като погледнах, открих, че костите ми гъмжаха с тях. Дори когато не ги виждах, знаех, че бяха там. Аз се опитвах да ги изкарам от себе си, но на тяхно място идваха повече. Аз можех да почувствам разлагането на тялото си.

Да, аз знаех всичко и можех да си спомня точно какво се е случвало на земята. Можех да чувствам, да виждам, да чувам, да подушвам и да усещам вкуса на мъченията в Ада. Можех да виждам вътре в себе си. Бях само мръсен скелет и въпреки това можех да усещам всичко, което ми се случваше. Видях и други като мен. Навсякъде, където погледнех имаше души.

Аз извиках с голяма болка:

- О, Исус! Моля Те, помогни ми, Исус, – аз исках да умра, но не можех. Почувствах огъня да се запалва отново в нозете ми и извиках, - Къде си, Исус?

Аз се търкулнах на земята и виках заедно с всички други. Ние лежахме в челюстите на Ада на малки купчини, като изхвърлен боклук. Непоносима болка сграбчи нашите души.

Аз продължавах да викам: „Къде си, Исусе? Къде си, Исусе?“

Чудех се дали това не беше само сън? Ще се събудя ли? Или съм наистина в Ада? Дали не съм извършила някой голям грях срещу Бог и да съм загубила спасението си? Какво стана? Срещу Святия Дух ли съм съгрешила? Спомних си всички библейски поучения, които съм чувала някога. Знаех, че семейството ми беше някъде отгоре. В ужас осъзнавах, че съм в Ада с всички други души, които съм виждала и с които съм говорила.

Беше толкова странно, че мога да виждам през тялото си. Червеите отново започнаха да пълзят из мен. Аз ги чувствах как правят това. Пищях от страх и болка.

Точно тогава един демон каза:

- Твоят Исус те изостави, нали? Е, сега си собственост на Сатана!

Той се изсмя свирепо, докато вдигна скелета ми и го постави върху нещо.

Скоро разбрах, че съм върху гърба на живо-умряло животно. И то, като мен, беше мръсно сиво, пълно с мръсотия и гниеща мъртва плът. Ужасна миризма изпълваше мръсния въздух. Животното ме занесе на високо на някаква издатина. Аз си мислех, „Господи, къде си?“

Ние подминахме много души, които викаха да бъдат спасени. Аз чух силния шум от отварянето на челюстите на Ада и още души падаха след мен. Ръцете ми бяха вързани зад гърба ми.

Болката не беше постоянна – идваше изведнъж и така си отиваше. Аз виках всеки път, когато болката идваше и чаках със страх кога ще си отиде.

„Как ще се измъкна от тук“, си мислех аз. „Какво ме очаква? Какво съм направила, за да заслужи Ада? О, Господи, къде си?“, плачех аз.

Аз плачех, но нямаше сълзи – само сухи ридания разтърсваха тялото ми. Животното спря пред нещо. Погледнах и видях красива стая, пълна с екстравагантни богатства и блестящи бижута. В средата на стаята имаше красива жена, облечена в кралско облекло. Аз се чудих в моето отчаяние какво беше това.

- Жено, помогни ми, - казах аз.

Тя се приближи и се изплю върху формата на лицето ми. Тя ме прокле и изрече мръсни неща за мен.

- О, Господи, какво следва? – изплаках аз.

А тя се изсмя зловещо.

Точно пред очите ми, жената се преобразува и стана мъж, после котка, кон, змия, плъх и младеж. Каквото и да избереше да бъде, ставаше. Тя имаше голяма зла сила. На върха на стаята ѝ пишеше: „Царица на Сатана“.

Животното продължи напред за часове и тогава спря. С раздрусване, аз бях изхвърлена от животното на земята. Погледнах и видях една армия от хора на коне, яздейки към мен. Аз бях отстранена от пътя им, когато минаваха. Те също бяха скелети с мръсно-сивия цвят на смъртта.

След като те минаха, аз бях вдигната и сложена в килия. Някой заключи вратата и като огледах килията в ужас заплаках. Аз се молих, но без надежда. Аз плачех и се покаявах хиляди пъти за греховете си. Да, аз си мислех за многото неща, които можех да направя, за да водя други при Христос и да помагам на нуждаещите се. Аз се покаявах за неща, които съм направила и не съм довършила.

- О, Господи, спаси ме, - плачех аз. Отново и отново аз виках към Бог да ми помогне. Аз не можех да Го видя или да Го почувствам. Аз бях в Ада като всички останали, които бях видяла. Паднах на пода в болка и плачех. Почувствах се изгубена завинаги.

Минаваха часове и всеки път, когато силния шум се чуваше, други души падаха в Ада. Аз продължавах да призовавам: „Исус, къде си?“, но никакъв отговор не идваше.

Червеите отново започнаха да пълзят из моят скелет. Аз можех да ги усещам навсякъде из мен.

Смъртта беше навсякъде. Аз нямах плът, нито органи, нито кръв, нито тяло, нито надежда. Аз продължавах да изваждам червеи от скелета си. Аз разбирах всичко, което се случваше и исках да умра, но не можех. Моята душа щеше да е вечно жива.

Аз започнах да пея за живота и силата в кръвта на Исус, която може да спасява от грях. Щом започнах, големи демони с копия дойдоха и извикаха: „Спри!“ Те ме бодяха с копията и аз усещах горещи искри от огън да влизат в моята форма на скелет. Те продължаваха да ме бучат.

- Тук Сатана е бог. Ние мразим Исус и всичко, свързано с Него, - повтаряха те.

Когато не спрях да пея, те ме измъкнаха от килията и ме замъкнаха на едно широко място.

- Ако не млъкнеш, - казаха те, - твоето мъчение ще е по-голямо. Аз спрях да пея и не след дълго те ме върнаха отново в килията. Спомних си един библиейски стих за падналите ангели, които чакат в окови последния съд. Аз се чудех дали това беше моя съд.

„Господи, спаси хората на земята, - плачех аз. – събуди ги преди да е станало твърде късно.“

Много стихове дойдоха в ума ми, но аз се страхувах от демоните и не ги изрекох.

Стонове и викове изпълваха мръсния въздух. Един плъх пропълзя покрай мен. Аз го изритах на далеч. Мислех си за моя съпруг и децата. „О, Боже, не позволявай те да дойдат тук“, плачех аз, защото със сигурност знаех, че аз съм в Ада.

Бог не можеше да ме чуе. Ушите на Всемогъщия са близо до виковете от Ада, си мислех аз. Само ако някой можеше да чуе.

Един голям плъх изтича по крака ми и ме ухапа. Аз извиках и го изгоних. Изпитах огромна болка.

Огън от никъде избухна и започна бавно да ме обгръща. Секунди, минути, часове минаваха. Аз бях грешник, изгубен в Ада. „О, смърт, моля те, ела“, плачех аз. Като че ли моя плач изпълваше челюстите на Ада. Другите се присъединиха към моя плач – без-надежда-завинаги. Исках да умра, но не можех.

Аз паднах на пода върху един насип, усещайки всички тези мъчения. Чух челюстите да се отварят отново и още души дойдоха. Огъня ме изгаряше сега и дойде нова болка. Аз осъзнавах всичко, което се случваше. Аз имах остър и бистър ум. Знаех всички тези неща и знаех, че когато душите умираха на земята и не са спасени от греха си, те идваха тук.

„О, Боже, спаси ме, плачех аз, моля Те, спаси ни всички.“

Аз си спомнях целия ми живот и всички, които ми бяха казали за Исус. Аз си спомних молитвите за болните и как Исус ги изцеляваше. Спомнях си Неговото слово на любов и утеха и Неговата вяност.

Само ако бях повече като Исус, нямаше да бъда тук, си мислех аз. Спомних си всички добри неща, които Бог ми беше дал – въздуха, който дишам, храната, децата, домът и забавленията. Но, ако Той е добър Бог, тогава защо съм тук? Аз нямаше сила да се изправя, но душата ми продължаваше да вика: „Пуснете ме.“

Аз знаех, че живота над мен продължаваше и някъде моите приятели и семейството ми живеяха нормален живот. Знаех, че там някъде горе има смях, любов и милост. Но дори това започна да избледнява в ужасната болка. Полумрак и неясна, мръсна мъгла изпълваше тази част на Ада. Навсякъде имаше неясна жълта светлина и една миризма на разлагаща се плът и поквара, които бяха трудно поносими. Минутите бяха като часове, а часовете се простираха във вечността. О, кога ще спре това?

Аз нямаше сън, нито почивка, нито храна, нито вода. Бях ужасно гладна и бях по-жадна, отколкото можех някога да си спомня в целия ми живот. Бях толкова изморена и така ми се спеше, но болката продължаваше. Всеки път, когато челюстите се отваряха, стоварвах друга товар от изгубено човечество в Ада и аз се чудех дали сред тях нямаше някой, когото да познавам. Дали ще доведат моя съпруг тук?

Откакто бях дошла в челюстите на Ада, бяха минали часове. Но тогава забелязах, че една светлина започна да изпълва стаята. Изведнъж огъня спря, плъха избяга и болката напусна тялото ми. Аз се огледах за път да избягам, но нямаше такъв.

Аз се чудех какво става. Огледах отворите на Ада, знаейки, че това е нещо ужасно. И тогава Ада започна да се тресе и изгарящия огън отново се върна. Отново, змиите, плъховете и червеите и непоносимата болка изпълниха душата ми, започвайки мъчението отново.

„О, Боже, нека да умра“, плачех аз като удрях пръстния под на килията с костеливите си ръце. Аз виках и плачех, но никой не знаеше или го беше грижа.

Внезапно аз бях вдигната от килията от невидима сила. Когато дойдох в съзнание, Господ и аз стояхме до моята къща. Аз извиках:

- Защо, Господи, защо? – и паднах в нозете Му от отчаяние. - Мир, утихни,
- каза Исус.

Веднага аз почувствах мир. Той ме вдигна нежно и аз заспах в обятията Му.

Когато се събудих на следващия ден, бях много зле. С дни аз преживявах ужасите на Ада и мъченията му. През нощта се събуждах с писъци и казвайки, че в мен има червеи. Толкова се страхувах от Ада.

Глава 20

Небето

Аз бях зле много дни след като напуснах челюстите на Ада. Аз исках да заспивам на запалени лампи. Нуждаех се от Библията си постоянно и постоянно я четях. Душата ми беше в силен шок. Сега знаех какво изпитват изгубените, когато отидат в Ада, за да останат.

Исус ще каже: „Мир, утихни“ и мирът щеше да наводни душата ми. Но само няколко минути по-късно щях да се събуждам в истеричен страх с писъци.

През това време, аз знаех, че никога не бях сама – Исус беше винаги там. Но дори с това знание, понякога не можех да почувствам Неговото присъствие. И толкова се страхувах да отида отново в Ада, че се боях понякога дори и Исус да беше до мен.

Аз се опитах да кажа на другите за моето преживяване в Ада. Те не ме слушаха. Умолявах ги: „Моля ви, покайте се от греховете си, преди да е прекалено късно.“ За тях беше трудно да повярват това, което им казвах за мъченията, които понесох и как Исус ми каза да напиша за Ада.

Господ ме увери, че Той е Господ, Който ме изцелява. И въпреки че не вярвах, че ще се възстановя напълно, изцелението дойде.

И тогава, това се случи отново. Отново бях с Исус в Духа и ние се извисявахме високо в небето.

Исус каза:

- Искам да ти покажа любовта и добротата на Бог и части от Небето. Искам да видиш удивителните дела на Господ, които са прекрасни за гледане.

Пред нас видях две гигантски планети, прекрасни и славни в цялото им величие. Самият Бог беше светлината там!

Един ангел ни посрещна и ми каза:

- Виж добротата и благодтта на Господ твоя Бог. Милостта Му е вечна.

Около ангела имаше толкова много любов и нежност, че щях да заплача, когато проговори отново:

- Ето, силата и мощта и могъществото на Бог. Нека ти покажа мястото, което Той сътвори за децата.

Внезапно пред нас се показа една голяма колкото Земята планета. И тогава чух гласа на Отец:

- Отец, Сина и Святия Дух са едно. Отец и Синът са едно и Отец и Святия Дух са едно. Аз изпратих Сина си да умре на кръста, за да няма никой изгубен.

Но, - каза Той с усмивка, - Аз ще ти покажа мястото, което направих за Моите деца. Аз много съм загрижен за всички тях. Загрижен съм, когато майка, изгубва детето си, плода на утробата ѝ, Мое дете, преди да му е дошло времето. Нали разбираш, аз знам всичко и Мен ме е грижа.

Аз знам още от времето, когато има живот в утробата. Знаем за бебетата, които са убивани още в майчината си утроба – прекратени животи, които са отхвърлени и нежелани. Зная за мъртвородените и за родените с недъзи деца. От времето на зачатие – това е една душа.

Моите ангели слизат долу и водят децата при Мен, когато умрат. Аз имам място, където те могат да растат, да се учат и да бъдат обичани. Аз им давам здрави тела и възстановявам липсващите части. Давам им прославени тела.

По цялата планета имаше чувство на любов и усещане за съвършено съществуване. Всичко беше съвършено. Тук и там сред сочната зелена трева и басейни с кристална вода имаше места за игра с мраморни тронове и полирани дървени пейки за сядане.

И там имаше деца. На където погледнех имаше деца, извършващи различни дейности. Всяко дете носеше чиста бяла роба и сандали. Белите роби така блестяха, че искряха във величествената светлина на планетата. Изобилието на цвят подчертаваше белотата на детските роби. Ангели пазеха вратите и имената на всички деца бяха записани в една книга.

Видях деца да изучават Божието слово и музика от една златна книга. Бях изненадана да видя животни от всякакъв вид, идващи при децата или стоейки да тях, докато те бяха в това ангелско училище.

Там нямаше сълзи, нито тъга. Всичко беше извънредно красиво и навсякъде имаше радост и щастие.

Тогава ангела ми показа друга планета, която светеше като голяма светлина пред мен. Светлината сияеше с блясъка на милиони звезди и всичко на планетата беше прекрасно и живо.

В далечината видях две планини от чисто злато, докато близо до мен имаше две златни порти, с вградени диаманти и други скъпоценни камъни. Аз знаех, че това е новата земя и че градът лежащ пред мен във величие беше Новият Ерусалим – градът на Бог – слизащ на земята.

И тогава аз отново бях на старата земя – земята, каквато беше преди последните огньове, които щяха да я изчистят за Божията славна цел. И тук също имаше Нов Ерусалим, столицата на милениума. И аз видях хора да излизат от пещерите и от планините и да си проправят път към града.

Тук Исус беше Цар и всички народи по земята Му носеха подаръци и Му отдаваха почит.

Исус ми даде тълкование на моето видение. Той каза:

- Скоро ще се върна и ще взема с Мен на Небето първо мъртвите праведници, а след това тези, които са живи и са оцелели да бъдат с Мен. След това, Антихрист ще царува на земята за едно определено време и ще има такава скръб, каквато не е имало преди това, нито ще има отново.

И тогава Аз ще се върна с Моите светии и Сатана ще бъде хвърлен в бездънната яма, където ще остане за хиляда години. През тези хиляда години Аз ще царувам на земята от Ерусалим. Когато премине Милениума, Сатана ще бъде пуснат за известно време и Аз ще го победя със славата на Моето идване. Старата земя ще премине.

Ето (гледайте, вижте), ще има нова земя и Нов Ерусалим, слизащ отгоре и Аз ще царувам завинаги.

Глава 21

Фалшива религия

Господ каза:

- Ако хората на земята Ме чуют и се покаят от греховете си, Аз ще задържа делата на Антихрист и на звяра, докато дойде време на освежаване. Не се ли покаяха хората от Ниневия след проповедта на Йона? Аз съм същият вчера, днес и завинаги. Покайте се и Аз ще изпратя време на благословение.

Тогава чух Исус да казва:

Моите хора трябва да се обичат един друг и да си помагат. Трябва да мразят греха и да обичат грешника. Чрез тази любов всички хора ще знаят, че сте Мои ученици.

Докато Исус говореше, земята се отвори и ние отново бяхме в Ада. Аз видях един хълм, пълен с мъртви стволоче на дървета и около тях имаше сива мръсотия. Също така видях малки ями на този хълм и сиви форми на хора вървяха и говореха.

Аз последвах Исус по една крива и мръсна пътека, водеща към сивия хълм. Когато се приближихме, видях, че хората бяха непокътнати, но мъртви. Те бяха съставени от сива мъртва плът и бяха вързани заедно с въже на робство – някакъв вид връв от сива материя, която нараняваше наоколо всички хора на хълма. Докато нямаше огън наоколо, аз знаех, че това е част от Ада, защото мъртва плът падаше от костите на хората там и порастваше отново много бързо. Смъртта беше навсякъде, но хората изглежда не забелязваха – те бяха погълнати от разговора.

- Нека да чуем какво казват, - каза Исус.

Един човек каза на друг: „Чувал ли си за този човек Исус, който дошъл да отнеме греха?“

Друг отговори: „Аз познавам Исус. Той изми моите грехове. Всъщност, аз не знам какво правя тук.“

„Нито пък аз, каза първият.“

Друг каза: „Аз се опитах да свидетелствам на моя съсед за Исус, но той не искаше дори да чуе. Когато жена му умря, той дойде да ми иска заем за погребението, но аз си спомних, че Исус беше казал да бъдем мъдри като змиите и безвредни като гълъбите. Така че го отпратих. Знаех, че той ще похарчи парите за нещо друго. Ние трябва да бъдем добри управители на парите си, нали разбирате!“

Първият мъж проговори отново: „да, братко, каза той, едно момче в нашата църква имаше нужда от дрехи и обувки, но баща му пиеше, така че аз отказах да му купя каквото и да било. Ние наистина дадохме добър урок на този човек.“ „Ами, каза друг, като държеше въжето в ръцете си и нервно го въртеше, ние винаги трябва да поучаваме другите да живеят като Исус. Този мъж няма право да пие. Нека да страда.“

- О, глупави и несъобразителни хора, - каза Исус, - събудете се за истината и обичайте се едни други с пламенна любов. Помагайте на безпомощните. Давайте на нуждаещите се, без да очаквате да получите нещо обратно.

Ако се покаеш, о, земьо, Аз ще те благословя и няма да те проклинам. Събуди се и ела при Мен. Смири себе си и поклони се със сърцето си пред Мен и Аз ще дойда и ще живея с теб. Вие ще бъдете Мои хора и Аз ще бъда ваш Бог.

Глава 22

Белега на звяра

Аз чух Господ да казва:

- Моят Дух няма винаги да се бори с човека. Ела и виж Звяра.

През последните дни един зъл звяр ще се издигне на земята и ще измами мнозина от всяка нация на земята. Той ще настоява всеки да получи неговия знак, номера 666, на ръцете или на челата си. Всеки, които приеме знака, ще принадлежи на звяра и ще бъде хвърлен с него в огненото езеро, което гори с огън и сяр.

Звярът ще се издигне с одобрението на света, защото той ще донесе такъв мир и благоденствие, каквито е нямало до сега. Когато спечели власт над света, тези, които са без знака му на челата или на ръцете си, няма да могат да си купуват храна, дрехи, коли, къщи или всичко, което се купува. Нито ще могат да продадат нещо тяхно, докато не приемат знака.

Господ Бог изрично заявява, че тези, които приемат знака потвърждават тяхната вяроност към звяра и ще бъдат отрязани от Господ Бог завинаги. Те ще намерят своето място с невярващите и работниците на неправдата. Знака просто означава, че тези, които го притежават са отхвърлили Бог и са се обърнали към звяра за препитание.

Звяра и последователите му ще преследват тези, които отказват знака и ще убият много от тях. Каквото и напрежение да донесат, ще бъде използвано да насили вярващите в истинския Бог да бъдат белязани. Бебета и деца ще бъдат убивани пред очите на родителите си, които отказват да приемат знака. Тогава ще бъде време на голям траур.

Тези, които притежават белега ще бъдат принудени да предадат своите притежания на звяра в замяна на обещание, че звяра ще посрещне всичките нужди на последователите си.

Някои от вас ще отслабнат и ще се предадат на звяра и ще приемат знака на ръката или челото си. Вие ще кажете: „Бог ще ни прости. Бог ще разбере.“ Но Аз няма да се покая от това, което Съм казал. Аз ви предупреждавах многократно чрез устата на Моите пророци и служители на евангелието. Покайте се сега, докато е все още ден, защото нощта идва, когато съдът ще бъде установен за винаги.

Ако не се покорите на звяра и откажете да приемете неговия знак, Аз ще се погрижа за вас. Аз не казвам, че мнозина ще намерят смъртта си, поради тяхната вяра в тези дни, защото мнозина ще бъдат обезглавени поради вярата си в Господ Бог. Но благословени са тези, които умрат в Господа, защото наградата им е голяма.

Наистина ще има време на мир и благоденствие, през което звяра ще стане известен и уважаван. Той ще направи проблемите да изглеждат нищожни, но мирът ще свърши в кръвопролитие, а благоденствието – с голям глад по цялата земя.

Не се страхувайте от това, какво може да ви стори човек, но се бойте от Този, Който може да хвърли душата и тялото ви в Ада. Защото дори да има голямо гонение и изпитанията да се увеличават, аз ще ви избавя от всички тях.

Но преди този зъл ден, Аз ще издигна могъща армия, която ще Ми се покланя в Дух и истина. Господната армия ще извърши големи подвизи и чудни неща за Мен. Затова, съберете се и Ми се покланяйте в Дух и истина. Принасяйте плодове на праведност и Ми дайте това, което Ми принадлежи, и Аз ще ви опазя в злия час. Покайте се сега и бъдете спасени от ужасните неща, които ще сполетят бунтовниците и неспасените.

Заплатата на греха е смърт, но дарът на Бог е вечен живот. Извикайте към Мен, докато още можете и Аз ще ви приема и ще ви простя. Аз ви обичам и не искам да бъдете изгубени.

Повярвайте този рапорт и живеете. Изберете сега на кого ще служите.

Глава 23

Завръщането на Христос

Аз видях идването на Господа. Аз чух Неговия вик като звук от тромпет и гласът на архангел. И цялата земя се разтrese, и от гробовете излязоха праведните мъртви да се срещнат с Господ във въздуха. За часове изглежда аз чувах за свирят рогове и земята и морето предадоха своите мъртви. Господ Исус Христос стоеше в облаците в огнени одежди и това беше славна сцена.

Отново чух звука от тромпетите. И виждах тези, които бяха живи и останали на земята как се възнесоха да се срещнат там. Аз видях изкупените като милиони точки от светлина събиращи се на едно място в Небето. Там ангелите им даваха чисто бели роби. Имаше голяма радост.

На ангелите беше дадено да поддържат реда и те като че ли бяха навсякъде и обръщаха специално внимание на възкръсналите. На изкупените им беше дадено ново тяло и докато те преминаваха през въздуха бяха трансформирани. Голяма радост и щастие изпълваха Небесата и ангелите пееха:

„Слава на Царя на Царете!”

Високо в Небесата аз видях голямо духовно тяло – това беше тялото на Христос. И тялото лежеше по гръб на едно легло и кръв капеше на земята. Аз знаех, че това беше закланото тяло на нашия Господ. И тогава тялото започна да расте и да става по-голямо, докато изпълни Небесата. И в него влизаха и излизаха милиони изкупени.

Аз гледах удивена как милиони изкачваха стълби към тялото на Христос и го изпълваха, започвайки от стъпалата, през краката, ръцете, стомаха, сърцето и главата. И когато се изпълни, видях, че беше пълно с мъже и жени от всички народи от земята. И със силен глас те хвалеха Господа.

Милиони стояха пред едни трон и аз видях как ангели донесоха книги, от където бяха прочетени присъдите. Там беше тронът на благодатта и на мнозина бяха дадени награди.

Тогава като гледах, тъмнина покри лицето на земята и демоничните сили бяха навсякъде. Безбройни зли духове бяха освободени от затвора си и изсипани на земята. Аз чух Господ да казва: „Горко на жителите на земята, защото Сатана идва да обитава между вас.“

Аз видях един ядосан звяр и той изля отровата си върху цялата земя. Ада се разтресе в своята ярост и от бездънната яма дойдоха гъмжащи орди от зли същества, за да почернят земята с огромното си множество. Мъже и жени бягаха викайки към планините, пещерите и хълмовете. И по земята имаше войни, глад и смърт.

Накрая видях огнени коне и колесници в Небесата. Земята трепереше и слънцето стана червено като кръв. И един ангел каза: „Чуй, о, Земьо, Царят идва!“

И в небето се появи Царят на Царете и Господа на Господарите и с Него бяха светиите от всички векове, облечени в чисто бяло. И аз си спомних, че всяко око ще Го види и всяко коляно ще се преклони пред Него.

Тогава ангелите сложиха сърповете си и пожънаха зърното, което е краят на света.

Исус каза:

- Покайте се и бъдете спасени, защото Божието царство е близо. Моята воля и Моето слово ще бъдат изпълнени. Пригответе пътя за Господа!

И аз си помислих, „Ние трябва да се обичаме един друг. Трябва да сме закрепени в истината и да поправяме децата си в светлината на идващия скоро Христос. Защото със сигурност Царят идва!“

Глава 24

Последната молба на Бог

Исус каза:

- За тяхна сметка е, че те не са надменни, нито уповават на несигурните богатства, но са положили вярата си в живия Бог, който ни дава всичко, за да се наслаждаваме. Вървете по Духа и няма да следвате похотта на плътта.

Не се мамете; Бог не е за подиграване. Защото каквото посее човек, това и ще пожъне. Сейте за плътта и ще пожънете разлагане. Сейте за Духа и ще пожънете вечен живот. Делата на плътта са прелюбодеяние, разврат, идолопоклонство, магьосничество, гняв, завист, пиянство, гуляйджийство и тем подобни. Тези, които вършат тези неща няма да наследят Божието царство.

Плодът на Духа е този: любов, радост, мир, търпение, милост, благост, вяроност, смирение и самоконтрол. Тези, които са Христови са разпънали плътта и нейните желания.

Когато словото на Бог се изпълни, тогава ще дойде края. Никой не знае деня, нито часа, когато Синът на Бог ще се върне на земята. Нито Сина знае, защото това знае само Отец. Словото бързо ще бъде изпълнено. Елате като малки деца и нека ви изчистят от делата на плътта. Кажете Ми: „Господи Исусе, ела в сърцето ми и ми прости греховете. Аз знам, че съм грешник и се покайвам от греха си. Умий ме с Твоята кръв и ме очисти. Аз съгреших пред небето и пред Теб и не съм достоен да се наричам Твой син. Аз Те приемам чрез вяра като мой Спасител.“

Аз ще ви дам пастори според Моето сърце и ще ви бъде Пастир. Вие ще бъдете Мой народ и аз ще бъда ваш Бог. Четете Словото и не забравяйте да се събирате. Предайте Ми целия си живот и аз ще ви пазя. Аз никога няма да ви забравя, нито ще ви оставя.

Хора, чрез един Дух ние сме приели Отец. Аз се моля всички вие да дойдете и да дадете сърцата си на Господа.

Глава 25

Видения за Небето

Някои от следващите видения ми бяха дадени, преди Исус да ме заведе в Ада. А някои дойдоха преди края на моето пътуване през Ада.

Подобието на Бог

Аз получих това небесно видение, докато бях дълбоко в молитва, размишление и поклонение.

Славата на Бога слизаше върху мястото, където се молих. Големи вълни от огън, ярки светлини и величествена сила се откриха пред очите ми. В средата на огъня и светлините беше престолът на Бог. На него беше подобие на Бог. Радост, мир и любов течеше от Всемогъщия Бог.

Въздуха около престола беше изпълнен с бебета-херувими, пеещи и целувайки лицето на Господа, Неговите ръце и нозе. Песента, която пееха беше: „Свят, свят, свят е Господ Бог Всемогъщият.“ Херувимите имаха огнени езици в ръцете си и на крайчеца на мъничките им криле. Движението на крилата им беше синхронизирано с движението на силата и славата на Бог. Един херувим долетя до мен и докосна очите ми.

Златни планини

Във видение аз виждах далеч отвъд земята. Аз виждах, че километри земя беше жадна за дъжд. Земята беше напукана, суха и неплодна. По нея нямаше дървета, нито можеше да се види какъвто и да е вид растителност.

Тогава ми се позволи да видя отвъд сухата земя, целия път към Небето. Там, рамо да рамо, допирайки се в основите си, имаше две големи планини. Не знаех колко точно

са високи, но бяха наистина много високи. Аз се приближих до тях и открих, че бяха направени от чисто злато – толкова чисто злато, че чак беше прозрачно.

През и зад планините видях ярка бяла светлина, която се разпростираше да изпълни вселената. Аз почувствах в сърцето си, че това е основата, на която стои Небето.

Хората се бият за един малък златен пръстен, но Бог притежава всичкото злато.

Строенето на жилища

Докато се молех, получих това видение. Аз видях ангелите да четат записи на делата, които вършим тук, на земята. Някои от ангелите имаха крила, а други нямаха. Някои бяха големи, други малки, но лицата на всички бяха различни. Както хората тук, на земята, ангелите можеха да се различават по техните характерни лица.

Видях, че ангелите са заети да изрязват големи диаманти и да ги поставят в основите на прекрасни жилища. Диамантите бяха с размери 30 см дебели и 61 см дълги и много красиви. Всеки път, когато една душа е спечелена за Бог, се прибавя един диамант към жилището на този, който я е спечелил. Никоя работа не е напразна, щом е направена за Бог.

Портите на Небето

По друго време, когато бях в молитва, видях това небесно видение. Бях в духа и един ангел дойде при мен и ме взе на Небето. Там отново имаше великолепни сцени с ярка светлина и ослепителна слава такава, каквато видях зад планините от чисто злато. Това беше внушително – вдъхновено да покаже силата на Бог изявена. Когато с ангела достигнахме двете огромни порти в една гигантска стена, ние видяхме двама изключително големи ангели с мечове. Те бяха високи около 15,20 м и косата им беше къдрава и златна. Портите бяха толкова високи, че не можех да им видя върха. Те бяха най-прекрасната изкусна изработка, която някога съм виждала. Те бяха ръчно издялани, със сложни извивки, драперии, наслоявания и резби и бяха обсипани с бисери, диаманти, рубини, сапфири и други камъни. Всичко по портите беше в съвършен баланс и те се отваряха навън. Един ангел с книга в ръка излезе отвътре. След като провери книгата, той отбеляза, че аз мога да вляза.

Читателю, ти не можеш да влезеш в Небето, ако името ти не е записано в Книгата на Живота на Агнето.

Стаята с файлове

Във видение, един ангел ме заведе на Небето и ми показа огромна стая със стени от солидно злато. По стените бяха гравирани буквите от азбуката. Мястото приличаше много на голяма библиотека, но книгите бяха сложени в стената, вместо върху полици.

Ангели в дълги роби вземаха книги от стената и внимателно ги изучаваха. Изглежда, че имаше строг ред в това, което те правеха. Забелязах, че книгите имаха плътни златни корици и някои от страниците бяха червени. Книгите бяха много красиви.

Ангелът, който беше с мен ми каза, че тези книги са записи на живота на всеки един човек, който е бил роден на земята. Беше ми казано, че на друго място има още стаи с още повече записи. От време на време архангелите носят записите пред Бог за Неговото одобрение или неодобрение. Книгите съдържат молитви, молби, пророчества, отношение, растежа в Господа, души, доведени при Христос, плода на Духа и много други неща. Всичко, което правим на земята се записва в една от книгите от ангелите.

Често един ангел сваляше по една книга и измиваше страниците с мек плат. Измитите страници ставаха червени.

Една небесна стълба

Духът на Господа ми даде следното видение. Видях голяма духовна стълба, която се издигаше от земята до небето. От едната страна на стълбата ангели слизаха на земята, докато от другата страна се качваха.

Ангелите по стълбата нямаха крила, но всеки държеше книга с написано име на предната корица. Някои ангели изглежда даваха насоки и отговаряха на въпроси, поставени от други ангели. След като насоките бяха приемани и на въпросите им бе отговорено, те изчезваха.

Също така видях други стълби по други места на земята. Ангелите бяха постоянно в движение нагоре и надолу. Те се движеха смело и с власт, понеже бяха посланици със заповеди от Бог.

Глава 26

Пророчество от Исус

Когато Исус за първи път ми се появи каза:

- Катрин, ти беше избрана от Отец да Ме съпътстваш през дълбините на Ада. Аз ще ти покажа много неща, които искам света да научи за Ада и за Небето. Аз ще ти кажа какво да пишеш, за да бъде тази книга истински запис на това, какво представляват тези непознати места в действителност.

Моят Дух ще разкрие тайни за вечността, съда, любовта, смъртта и за живота на земята.

Посланието на Господа към изгубения свят е следното:

- Аз не желая вие да отидете в Ада. Аз ви направих за Моя радост и за вечно приятелство. Вие сте Мое творение и Аз ви обичам. Извикайте към Мен, докато Съм близо и Аз ще чуя и ще отговоря. Аз ще ви простя и ще ви благословя.

На тези, които са новородени, Господ казва:

- Не забравяйте да се събирате. Събирайте се и се молете и изучавайте Моето слово заедно. Покланяйте Ми се в дух на святост.

Господ казва на църквите и на народите:

- Моите ангели винаги се бият за наследниците на спасението и за тези, които ще станат наследници. Аз не се променям. Аз съм същият вчера, днес и завинаги. Търсете Ме и Аз ще излея Моя Дух върху вас. Синовете и дъщерите ви ще пророкуват. Аз ще извърша велики неща сред вас.

Ако вие не сте спасени, моля ви отделете време точно сега да коленичите пред Бог и да Го помолите да ви прости греховете и да ви направи Свое дете. Каквато и да е цената, вие трябва да направите Небето ваш дом за вечността. Адът е ужасен и е реален.

Последни думи

Искам да ви уверя отново, че нещата, за които прочетохте в тази книга са истина. Адът е истинско място с изгарящи мъчения. Но също така искам да ви кажа, че Небето е също толкова истинско и може да бъде твой дом за вечността.

Като Божий слуга, аз се предадох на водителството на Господ Исус Христос и вярно записах нещата, които Той ми каза и показа.

За най-добри резултати, вие трябва да четете тази книга с Библията и да сверявате написаното тук със Святото Писание. Нека Бог да използва тази книга за Своя слава.

Мери Катрин Бакстър

Откровение 20:13-15; Матей 10:28; Лука 12:5; Лука 16:20-31;

Псалм 9:17; Притчи 7:27; Притчи 9:18; Исая 5:14;

Исая 14:12-15; Матей 5:22; Матей 23:33; Марк 9:43-48;

Римляни 10:9-10; 1Йоан 1:9;

КРАЙ

За автора

Мери Катрин Бакстър е родена в Чатануга, Тенеси. Тя била донесена в Божия дом. Още докато била малка, майка ѝ я учила за Исус Христос и Неговото спасение. Катрин била новородена на 19 години. След като служи на Бог няколко години, тя се отдръпва за известно време. Духът на Бог не я е оставял и тя се върнала отново и предала живота си на ново на Христос. Тя все още Му служи вярно.

В средата на 1960-а Катрин се премества със семейството си в Детройт, Мичиган, където живее известно време. По-късно се мести в Белвил, Мичиган, където започва да получава видения от Бога.

През 1976, докато още живее в Белвил, Исус ѝ се явява в човешка форма, на сън, във видения и откровения. От тогава тя е имала много посещения от Господа. По време на тези посещения Той ѝ показал дълбочините, степените, нивата и мъченията на изгубените души в Ада. Тя получава също така много видения за Небето, голямата Скръб и последните времена.

През един период от живота ѝ, Исус идвал всяка вечер – 40 ноци. Той ѝ открил ужасите на ада и славата на Небето. Той ѝ казал, че това послание е за целия свят.

Служители, водачи и светии на Господа дават много добри отзиви за нея и служението ѝ. В нейните събрания се набляга на движението на Святия Дух и на тях стават много чудеса. Дарбите на Святия Дух са изяви на събранията ѝ с демонстрации на сила, докато Божия Дух я води и укрепява. Тя обича Господ с цялото си сърце, с цяла душа и с всичката си сила и желае, преди всичко друго да печели души за Исус Христос.

Тя наистина е посветен слуга на Бога. Нейния призив е в областта на виденията, сънищата и откровенията. Тя беше ръкоположена като служител през 1983 в Църквата на Пълното Евангелие в Тейлър, Мичиган. Сега тя е служител в Националната Божия Църква в столицата Вашингтон.

Превод: Йорданка Ц. Казанджиева